

Uudisleht

Tallinna Linna
Keskraamatukogu

Ilmus 4 korda nädalas — iga pühapäeva, teisipäeva, neljapäeva ja laupäeva hommiku.

Toimetuse telefonid: 460-71, 460-49 ja 427-18.
Tallinna telefonid: 460-48 ja 427-18.
Wäljaandja kabinet telefon 460-93, korieri telefon 431-84.
Toimetuse ja talituse Tallinnas, Ratastaewu 9.
Postiast 193.
Posti joostaw arwe nr. 29.
Wäljaandja: J. Soofala. Wastutaw toimetaja: A. Peterfon.

Ruulutamise hinnad:

Grütel 12 senti mm. weerul; teistsis kuul. kirjaga 12 f. mm. weerul; teistsis teksti kirjaga 15 f. mm. weerul; kuulutuse küljel 5 f. mm. weerul. Löö- ja forieri-õhkimised ja -pattumised — poole hinnaga. Kuulutuste koha valikut ei hindlustata. Tarvitamata jäänud tähtkirju alal ei hoita. Need saadetakse tagasi ainult siis, kui selleks postimari juure lisatud.

Tellimise hinnad: 4 korda nädalas: 1 tuu — 85 f., 3 f. — 250 f., 6 f. — 480 f., 12 f. — 940 f. 3 korda nädalas: 1 tuu — 60 f., 3 f. — 175 f., 6 f. — 340 f., 12 f. — 640 f. 1 kord nädalas: 1 tuu — 25 f., 3 f. 70 f., 6 f. — 140 f., 12 f. — 280 f. Tellimisi wõtawad vastu kõik postiautused ja tellimiste wastuwõtjad. Wälismaale tellimishind lahefordne.

4 wõ 3 korda nädalas ilmuma „Uudisleht“ tellijad wõiwad saada taasandeid poole hinnaga: Kord nädalas ilmuma „Jutuleht“ 30 sendiga kuus, kord nädalas ilmuma „Wälite Raamatukogu Uudisjutt“ 30 sendiga kuus. Wälismaajanduse kuutitja „Uus Talu“ 5-sendise juurematfuga kuus — „Uudisleht“ tellimisaja testel.

Nr. 56 (1520). 11. aastak.

Laupäeval, 20. märtsil 1937.

Täna 12 külge. Hind 5 senti

Ränk plahvatus kullakaevanduses

290 ohurit

London, 19. märtsil. G.M. Kagu Johannesburgi teatatuse, oli ühes kullakaevanduses Germistoni lähedal gaasplahvatus, mis nõudis 290 ohurit, neist 40 eurooplast ja 250 pärismaalast. Eurooplastest ei ole kellegi seisuford elu kaotanud, kuid pärismaalastest on saanud palju surmawalt wigastada.

473 laipa leitud

Raks õnnelikult pääsnud. — Emade traagika. — Haiglad tulwii haawatuid. — Lennukeil tuuakse arste

Gilfed telegrammid teatasid kohutawast õnnetusest New Londonis, Tsehhas, kus ühes koolimajas tekkis laboratooriumi ruumis, maja keldrikorral plahvatus, mis nõudis ohwriks 670 õpilase ja õpetaja elu. Õnnetuse ühtlasjult teatavad tänased telegrammid:

New London (Tehhas), 19. märtsil. G.M. Kooli ruumide alt on juba kätte saadud 399 laipa. Kohalik hospital on tulwii haawatuid. Kuumipundusel on tulnud haawatuid paigutada kirikusse. President Roosevelti korraldusel saadetakse lennukel arste ja haastajad New Londoni. Iga minuti tagant saadakse ruumide alt kätte mõni laip wõi haawatu. Kõik haawatud ja põlenud lapsed südanilõhestatud kisa. Iga kord, kui tuuakse wälja mõni laip wõi haawatu, murravad wanemad läbi politseihelast, et leida oma last.

New London (Tehhas), 19. märtsil. G.M. Kooli ruumide alt leiti meel kahetse tundi pärast plahwatusi kaks üksteise ümber klammerdunud 12-aastast last, kes olid imekombel jäänud wigastamata ühe wõlwi all.

Enamik haawatuid kannatab jägawa hingelise wapruse all. Plahwatusel ajaks oli gümnaasiumi lähedasse majja kogunenud wanemate ja õpetajate wahelisele.

Karuldane võimalus

Karuldane võimalus on praegu kõigil „Uudisleht“ lugejail nautida kahte head kirjutust korraga. „Tsaari armastus“ on südamlik, kõitew ja elutruu jutustus tsaar Aleksander II ja wärstitar Katja Dolgorukaja suurest armastusest, mis kõigi talistuste kinst püüis kuni tsaari wangiwalde surmani. „Tsaari armastus“ sobib lugeda nii wanale kui noorele, abielulisele ja wallalisele, naisele ja mehele. — Teine seeriakirjutus „Kilbuse ja wõimuse saladus“ on pühendatud neile kõigile, kes elus tahawad edasi jõuda wõi kellel elus seni pole õnnestunud, samuti ka neile, kes on edasi jõudnud, et wõrrelda oma eduteed suurte seiklejate omaga; sõnaga: see kirjutuste seeria wäärib lugemist kõigile.

Astereet see, kes ei loe praegu „Uudislehtes“ ilmumaid kirjutusi!

Kooswiibimisele umbes 50 ema, kes pärast õnnetust tormasid hüsteeriliselt ruumidele ja hakkasid seal paljastasi päästma lapsi. Täna keelpäewaks oli ruumide alt wälja toodud 473 laipa. Surumute hulgas on 17 õpetajat, kes hukusid enamuses lapsi päästes.

Hispaania rindelt

Abessiinlased Francole appi!

2500 murjanit teel Hispaaniasse

Itaalia väeüksus löödi segi

London, 19. märtsil. (Reuter.) G.M. Hispaania walitusele saabunud andmete järele transporeeritakse walitustawastastele Hispaania-Marokkose abessiinlasi. Mõõdunud teisipäewal olawat lahkunud Port Saidist Centasse aurik „Domine“ 400 abessiinlasega. Aurik olawat saabunud Jeddah'ist, kus olawat jõidu tõelise iseloomu warjamiseks pardale wõtnud 117 palwerandajat. Mõni päew warem olawat kanali läbistanud aurik „Cesare Battisti“ 2000 abessiinlasega, kes olawat wõetud pardale Masfanast.

Madrid, 19. märtsil. G.M. Pealinnas kaitsenõukogu teatas täna keelpäewal: Gnadalajara frondil walitustawäed on saawatunud hiilgawat edu. Pärast Brihuega wallutamist ja Itaalia wäeüksuste segi löömist walitustawäed on jelles sektoris wallutanud weel terve rea asulaid, nimelt Gargoles de Arriba, Gnetofe, Willavicioza de Tajuna, Copernali, Waldearenase ja Waldeandretase. Seejuures on walitustawägede kätte langenud palju sõjamaterjali: kaks kahurit, 30 kuulipildujat ja mitutada püssi ja automaatrewwa. Wangilangenud itaallaste arm tõuseb üle 150. Walitustawastaste laipade hulgaft on leitud ühe Itaalia kolonel-leitnandi ja kune ohwitseri laibad.

Walitustawastaste kaotus

Madrid, 19. märtsil. (Gabas.) G.M. Operatsioonid Brihuega sektoris jatkusid

täna hommikul waatamata halwale ilmale. Walitustawäed on nüüd asunud Brihuegasse ja weefid mõõdunud õõ positsioonide kindlustamisega. Kõik aleri ees asunud kõrgustikul Tajuna orus on nüüd walitustawägede poolt okupeeritud. Praegu on weel käimas Brihuega wallutamise ja saagiks saadud sõjamaterjalide hulga kindlastegemine. Mahajäetud materjalide hulk tõendab selgesti, et walitustawastaste olid sunnitud wäga kiiresti põgenema walitustawägede eduka pealetungi eest.

Suhtunud rünnak

Rawilcarnero, 19. märtsil. (Gabas.) G.M. Siin teatatakse, et walitustawäed ründasid eile Madridi klooilinnateses krus tundi asjatult walitustawastaste positsioone. Walitustawäed olawat kaotanud 300 meest surmaga ja palju haawatuna. Alajäänud Madridi frondil ja Xarama frondil ei olawat teatada midagi tähtsat.

Uputused Leedus

Reemen tõusnud 8 m üle normaalstaseme. — Wesi ähwardab linna ja asulaid

Raunas, 19. märtsil. G.M. Jäämineku tagajärjel on Leedus mitmel pool tekkinud uputus. Nii oli õõ wastu neljapäewa Turbarates, umbes 80 kilomeetrit Raunast, wesi tunginud juba tänavatele ja tõusis kohati kuni majade akendeni. Raunase juures on Reemeni jõgi weel umbes 4 meetrit üle normaali.

„Rietuwa Albase“ teatel Smalininkait on Reemen tõusnud seal kuni 8 meetrit üle normaa, millest kõrgust ei

ole nähtud enam 80 aasta jooksul. Wesi on hakanud tungima juba üle tammi, ähwardades Smalininkai linnakesi.

Tulekahi streikijate keskel

Detroit, 19. märtsil. G.M. ühes Chrysleri beatchate all olewas tinnas, mis on 8. märtsil saadil okupeeritud 200 streikija poolt, puhkes mõõdunud õõ teadmata põhjusil tulitahis. Tulele hukusid sealt viit panna.

Tamme- ja saareparketti

kuiva, head seltsi, mõõdukate hindadega soovitab end. f-a

J. Dobrohotov

Viru 6. Tel. 442-05.

UUDISLEHT nr. 56 — 20. märtsil 1937. Lk. 2

Atentaati Hitlerile pole olnud

Berlin, 19. märtsil. (Gavas). E.A. Ametlikult ühtlasele ümber suutud atentaatidele Hitleri vastu, kes viibis praegu Berliinis. Kinnitatud, et Hitler weebab kogu päeva töötades riigikantseleis ja on viimase ajal korraldust esinenud avalikkuses. Lähemal ajal ta sõitvat Berchtesgadeni, kus weebab pühad.

Sir Austen Chamberlain maeti

London, 19. märtsil. E.A. Sir Austen Chamberlaini matustel toimusid täna hommikul Westminsteri St. Margareti kirikus. Matustel osalesid kauningas kuningas ja kuningas, Prantsuse esindajana alamriigikotkari Francois de Teslan ja kantsler Corbin, peale nende veel Inglise peaminister Baldwin, warakantsler Neville Chamberlain, välisminister Eden, siseminister Sir John Simon, Winston Churchill, kumb Hertzog ja palju teisi.

Taanis nõutakse relvastuse eelarve suurendamist

Copenhagen, 19. märtsil. E.A. Maafoja kaitsekomisjonile esitati neljapäeval manameeskete poolt sõjamäe eelarve muudatuseettepanek, mis näeb ette kulutusi sõjamäele 36,6 miljoni krooni ulatuses. Korralikes eelarves oli selleks ette nähtud 26,4 miljonit krooni.

200 politseinikku istumistreikijate vastu

Rangeb äriteenijad New York, 19. märtsil. E.A. 200 politseinikku kulus pool tundi, enne kui nad said üheski Woolworthi magasinist välja minna umbes 50 müüjannat ja 15 müüjat, kes seal teostasid istumistreiki. Müüjannad olid telegrafeerinud krahwinna Rooseveltile, Woolworthi miljonite pärijale, et ta astuks välja nende vastu parandamise heaks.

"Janet" Sõjamäe hiie kawandi ümber

Tallinna lähedal Sõjamäe chitatava ja korraldatawa hiie kawandiga, mis panti publikule waatlemiseks välja Kunstihoone riiehoiuruumis, juhtus äsja see õnnetus, et E. Kuusik. Kunstiuse Kehtühingu juhatusel jätke oma ühingu 15. a. tegewuse juubelinäituse awamisel tantsi kawandi kinni, leides ta olevat tegawa näitusele. Iks hiie tegelasi, sellest kuni saades, eile ruttas Kunstihoone ja "awa" kawandi järele. Seejärel kunstnikud omakorda warjast kawandi päriske. uuesti ja tõstis ta kaugeimasse riiehoiuruumi nurka.

Näeb ainult oodata ära, kumb pool võidab.

UUS SARI

NOBELI LAUREAATE

Verner v. Heidenstam: Karl XII sõjakaaslased (1 köites)

Sinclair Lewis: Martin Arrowsmith (1 köites)

Henrik Pontoppidan: Surnute riik (2 köites)

Eugene O'Neill: Kariibide kuu (1 köites)

Anatole France: Punane liilia (1 köites)

Luigi Pirandello: Vana jumal (1 köites)

Gerhart Hauptmann: Atlantis (1 köites)

Björnsterne Björnson: Mary (1 köites)

John Galsworthy: Üle piiri (1 köites)

Henrik Sienkiewicz: Triloogia:

Pan Volodyjowski (1 köites)

Tule ja mõõgaga (2 köites)

U p u s (2 köites)

10

AUTORIT

III SARI

15

KÖITES

Eeltehiale 25. märtsini 1937. a. eriti soodustatud hinnad:

kohemaksetavas rahas KR.

järelmaksuga 4 osas KR.

24

(saatekulud kannab kirjastus)

25

(saatekulud kannab tellija)

25. III — 5 krooni, 20. IV — 5 krooni, 20. V — 10 krooni, 20. VI — 5 krooni. Kalinga rkõide (seljatrükk kullaga!) eeltehiale ainult 9 krooni sariat kallim, järelmaks vastavalt 5 krooni + 9 krooni + 10 krooni + 10 krooni.

Kõik teosed ilmuvad kärpimata tõlkes!

N. L. 3. sari on üle 6500 lk. suur (senised üle 6000 lk.)!

POSTI JOOKSEV
ARVE 2055

K./Ü. „LOODUS“

TARTU, PK. 66
TELEFON 4-35

Br. Simpsoni abielulahutust ei tühistatud

Abikaasad polenud salaja kokku leppinud

London, 19. märtsil. E.A. Londoni lahutuskohus tulid täna hommikul arutusele kellegi mister Stephensoni poolt mõõdunud aasta detsembrikuu algul lüninga profuratuurile, erilisele ametkonnale.

Selle kohuseks on abikaasade käitumise walmamine kuue kuu jooksul pärast

lahutust,

esitatud andmed, millede arwatavaks seadmargiks oli proua Wallis Simpsoni ja Ernesti Simpsoni lahutuse tühistamine. Kohtuistungil peaprokuröri tõestas, et Stephensoni väited, nagu oleksid abikaasad lahutuse saamises salaja kokku leppinud,

mis ei ole lubatav Inglise seaduse järele,

ja nagu oleks proua Simpson käitunud ebapiisavalt pärast sündmusi, mis lõppesid Edward VIII troonist loobumiseega, ei wasta tõele. Pärast peaprokuröri seletust, et juurdlusel ei ole suudetud tõestada niisuguseid asjaolusid, ja pärast Stephensoni kinnitust, et ta soovib tagasi võtta oma eliti, kohus otsustas lugeda Stephensoni wahelise gamise tühistatuseks.

Warastati seitse kuulipildujat

Paris, 19. märtsil. (D.M.) E.A. Nagu Laoniit teatatase, on sealtsest kofarmust õõl wastu reedet warastatud seitse kuulipildujat. Warastus sündis ajal, mil sanbarmid olid saadetud kofarmust korrapidajaks ühes jottlaalerakonna kooleskuse.

Kindral J. von Bothmer +

München, 19. märtsil. E.A. Tuntud wäejuht maailmasõja, kindral krahw Feltz von Bothmer, suri täna Münchenis 85 aasta wanus.

Töölisteater

Täna „Karu lähed meelõlju“ 10. forda. Algus kell 8 õhtul. Pääsmed 20—125 senti.

Lennuinspektor sõidab Helsingi lennuasjanduse näitusele

Homme, pühapäeval, awatase Helsingis 1. Soome lennuasjanduse näitus, millest olamäimiseks on kutsa saadetud ka Eesti eralennuasjanduse ringidele. Kutses nähtub, et loomiseks on suuresti huwitatud meie inkeride konstrueeritud sportlennukite — „Ponit“ ja „Gunnit“ ning soowitad, et need saadetakse näitusele wäljapanemiseks. Alul teedeministeerium wamatsesti nimetatud lennukid saata Helsingi, kuid loobus sellest halhabe ilmastikuolude ja lahiste mere tõttu, mis teeb tergetel sportlennukitel üle Soome lahe lendamise hädasõhtlikuks. Näitusele sõidawad waid kälalistena ja waatlejatena teedeministeeriumi lennuasjanduse inspekturi insenerid, eesotsas lennuinspektor insener O. Eruga.

Tellige kohe „Undislett“!

Joobnute werine lööming Rana tänawal

Raske lehatwigaistuse tekitamise pärast mõtase wastutusele Ilus Sadama tän. nr. 4 kr. 1 elufew Alexander Hebane, kes lihes oma kaaslase, Ilus Sadama tän. nr. 10 kr. 10 elufewa Elmar Ermiga pekkis Rana tänawal raskest oma joomakaaslast Felix Roppeli, selle elufewi Kollane tän. nr. 5 kr. 5. Roppeli löödi tühja wiinapudeliga pähe mitu raskest haawa ja löigati läbi parema käe sooned ning löösiwad, mille tõttu k-ei taotad kiikumijetõdime. Sündmus leidis aset peale pummeluse restoran „Liidus“.

Toimetusele saadetud ajakirju

Auto nr. 2. Siisus: Berliini autonaituse awamisel. — Kas lahine wõi kinnine auto? — Uusi wõidusõidurautid. — Eesti mototseerub jõubasti. — Kas juht oli joobnud wõi mitte? (wereproom alkoholitarwituse kindlaksmääramisel). — Uusi automobeleid, nõuandeid autojuhtidele ja mootorratturitele jne.

Töölisteaja Teataja nr. 3. Siisus kirjutusi A. Kunningast, A. Niimanilt, A. Gustafsonilt, A. Ojendachilt j. t.

Kewadil nr. 2. Kirjutusi E. Pääsilt, W. Martvelilt j. t.

Tänapäew nr. 3. Siisus kirjutusi E. Grosfält, E. Kuffert, A. S. Lammjarelt, A. Hindreht, A. Pääsilt, E. Laamanilt, E. Koonelt j. t.

Waade Wiru tän. nr. 1 hiljuti awatud „Wiru“ kohwif-restorani peasaali. Restorani alu misel korral ferweeritase maitsewaid kirj-eineid.

Kevade leeripühaks kirjutatud õp. mag. K. Tiit

Kas karistus lastega vanemaile

mõit lõpuni mõtlemata soom õpetajailt?

Nagu ajalehis toodud teadetest näha, on õpetajate kajas tõstatatud päevakorrale koolide maffustamise küsimus kaja heaks. Ühenduses sellega tahetakse ajada ka kaja seaduse muutmisele. Wastawalt ka wotfufele soovitakse, et teatav protsent koolide õppemaffust lähets õpetajate kaja.

See kawatfus tekitab mõõrastust ja eestfätt lastewanemate ringfondades.

Meil on ju awalit-õigusliful alusel loodud rida kufekodasid, kuid ei ole kuulda olnud, et koad oleks oma ülalpidamifeks püüdnud otseft toetust nõuda teistelt ringfondadelt. Oma ajal räägiti küll, et majaanifud oma kaja maffude kateks tõstwat üürifid, kuid see oli ka ainult rääkimine. Wõibolla mõni ihmufoi tegi feda, foltidne majapere-mees igatahes ei teinud.

Koad on riikliful alusel loodud teatamasti felleks, et loondada teatud kufekodasid ning lülitada neid fiske ka riikliful elus kaajarääkimifeks, milleks koad üffifult mõit gruppeerifult faadawad oma efindajaid rahwufkoffu jne. Oma fife-mifeks elus kodade ülesanne on — lahen-dada kufekufimufifse puutuwaid asju, hoolifeda oma liigete fofiaalfse oluforra parandamife eest jne. Aga koda järjeli-fult teenib neid huwifid, felle kateks ta on loodud. Õpetajate koda taotleb õpe-tajate heaolufse puutuwaid fihite j. n. e. Kui nüüd õpetajad leiawad, et lastewanemad peawad oma weerin-guid koffu kandma ka nende kaja heaks, tundub see nagu karistufena lastega kodanifele.

Waga paljud meie lastewanemad on alla feifpärufe jõufufe. Et laft koolitada, tuleb jageli näpistada juft oma leima-fanifat, et kuidagi fätte faada kooliraha. Ning nende paljude tuhandete kodanifega mõrreldeks kooliõpetajad on palju pare-mas feifuforras. Meil on kindel palft riigilt, wanadufe forral pensjon, fufine puhfufeaeg j. m. Kaja kaudu tehakse feif-walt weelgi, et parandada õpetajate feif-uforda. Ning lõpuks tuleb see kõik riigilt, f. t. kõigilt maffumafjatelt koda-nifelt.

Kui tahaffime olla loogilifed õpetajate nõudmife kohaselt, oleks edaspidi õigus ka igal ajal teifelgi kufekodajal oma kufude kateks hakata maffu mõtma teifelt fihilt. Ning miks ei peaks fiks põllu-pidaja maffma põllutõõlifse kufekodaja maffud ning wastupidi — fufane ülewal-pidama peremehe kaja!

Selline loogika mift fiiski ei lähel

Imestada tuleb, et selline foom on kerfinud üles õpetajate peres. Eftalguil ei ole küll teada, kui fuur see maff mõifis olla, mis koolirahadest lähets õpe-tajate kaja kufid, arwestades õppe-maffu fummafid, mõifis kaja heaks ka üfna wäifefegi protfendi juures kogu-neda üfna fuuri fummafid, millega õpe-tajad oleks üfna „leidfufult“ ja fergefti wabastatud kofufufufest oma kaja wastu.

Kui kooli õpperahadest mõifis midagi kulutada, tohiks see fündida küll ainult õpilaste huwides. Ja kui õpetajad taha-wad end näidata eeskufulife kawatjaja-tena, oleks tohtinud ennem loota, et tõs-tekks üles küsimus andekate õpi-laste toetufsfondi loomifeks.

Sel teel oleks mõimalit mõndagi waga andekat õpilast päästa ühifkonnale feega, et õpetajate arañagemifel talle mõimal-datufe edasifõppimine eelloodud fondi awal. Ja mõib ufufuda, et ühelgi lapfe-wanemal pole midagi felle wastu, kui mõningad fendid weerewad koffu felleks, et aidata neid fellel abi tõesti tarwis ja kes fõrd ühifkonnale wäärufufife kodani-fena tafuwad oma autõla tuhandete protfentidega.

W. A.

On inimesi, kellega waewalt kunagi puutume kofku. Käime küll eht kõrwuti, fufume eht igal hommikul famas tram-mis fõitma, leme eht famas kaupufes leti taga, aga meie ei tunne teineteift. Oleme wõõrad — felle nimega tähistame kangelst fuurema ofa kaasinimefi ja kaasaegfeid.

Nendest tundmatuift wõõraift tõufewad efile need, feda nimetame t u t t a w a i d s. Nendega faame tänawal kofku, tõs-tame kufara, terwitame, fuume kätti ja küfime wiffakalt: kui-das käfi käib? Wafel ifegi ei mäleta, kellega on tegemift, kuf wõifis alata jutunainet. Ja kui fiks oleme astunud edafi mõned fannud, fiks waewalt enam teame, kellega kõnelefime.

Aga on ka neid, kel on afet meie fudames. Nendele mõt-leme hiljemgi, wõtame ofa nende faatufest, kirjutame kirju, helis-tame telefonil — püüame jääda ühendufse. Need on meie fõ b r a d. Ja kui meie fõprufe ofadus on dieti fuur, fiks ütleme, et meie ei faa teineteift elada. Dieti wõibki fõprust fellega mõõta, kufiwõrd wältimatud oleme teineteifele.

Jeesus kõneleb nendest, kes t u l e w a d tema juurde. Ega neid waga palju olegi. Paljud pigemini jookfeksid minema. Paljud ei tunne Jeesust ülbse, kufgi elawad kufifiku kiriku kateks all. Need on Kristufele wõõrad.

Aga Kristufel on ka t u t t a w a i d. Nad on wiffakad tema wastu ja peawad oma kofufeks feda külastada, kui mitte juft iga pühapäewa hommikul, fiks wähemalt tähtfamatel püha-del. Nad tunnewad Kristufele kaasa, kui kuflewad tema kannatufift, aga unustawad felle juba järgmifel hetkel, kui on küfi-mufes oma hüwe ja maailma asjad. Nad tunnewad feda ja kuflewad temast, aga see on ka kõif. Meil pole Kristufe fifeft tundmift.

Meil päewil feifate meie kufikualtarite ees teie, kewade leeri-lapsed! Olete fuurel hulgal tulnud Jfsanda juurde ja tma ufawad kufid on teile awatud. Tema ei luffa teid mitte wälja. Tema on teile ifka sõbraks.

Aga kes olete teie? Kas koguni wõõrad? Wõi ainult tut-tawad? Igal juhul on altari ees feismine faatufifit hetk. Seal on küsimufes fide elawa Kristufega. Kas ta kõweneb jellifeks, et meie ei faa temata elada? Wõi heidame kage ja läheme altari eest tähjemana kui tulime?

Otfuft on tarwis, pööret-tähendawat otjuft. Paljud waa-tawad kõrwale, näitawad kufikufifmete leigufele ja ütlewad: Ka nõnda wõib kufiflane olla! Si! Mitte nõnda! Paulus ütleb: P a n e t ä h e l e i f e e n n a f t j a õ p e t u f t (1. Tim. 4, 16). Ühelt poolt fina ja fuu patt, teifelt poolt Kristus ja tema õpetus. Selles on mõõdupuu. Weel üks afi tuleb fuu felfgefti filmade ette. Kui Kristus oli Siimona kajas, näis kõif olewat kurras. Siimon arwas, et ta on Kristust, küllalt australian oma kotta kut-fumifega ja toidu paffumifega. Tema rahu oli täieline ja ife-teadwus ülimal tipul — tema oli Kristufe sõber. Sest ta paf-fus pifut oma küllufest. Aga fiks tuli naine, kes paffus oma pundufest fõ i f e. Tema fai ka wastu fõ i f — pattufe andeks-andmife ja igawefe elu. Sellest oli kahefugust kaju: Tema ife fai Jeesufe sõbraks, sest tema ofadus oli täieline ja wastastifune. Ja ka Siimona fudamerahu oli rikunud. Ka temale awati tee Kristufe ofadufse.

Nii ka teie, kewade leerilapsed, ärge kartke Jeesufele andmift enam kui kogu teie leige ümbruskond. Ka felles on kewad-et, et tohite murda läbi felle jää. Teie mõite feeläbi ifeen-nast kui ka teifi õndfaks teha. 1. Tim. 4, 16. Aga pidage ka meeles, et kui teie ülbse tohite täna astuda Jfsanda altari ette, fiks on see nende ufawate, wäifeste, nähtamatute Jeesufe fõprade teene, kes teid palwefätel on kandnud ja kannawad. Seepärast tulge tema juurde, faage Jeesufe tõelifeks sõbraks, jääge tema kogudufse.

Tema ei luffa teid mitte wälja! Amen.

(„Eesti Kirikuf“.)

Õp. mag. K. Tiit

Nad ei ole rahul

Pilt fitefifuast Pariifist. Tõõliste ametiühingute poolt kufufutati 18. märtsil ülbstret oma nõudmiste läbiwõtmifeks. Streigis on palju fufibi kommunistide fihufufad

Maailmapoliitiline seisukord N. Vene waatevinklist

Inglismaa loobugu ükskõikufest, fiks on kõik hea

Mõõdnud nädalal arutati Lenin-grabi ringhäälingus pilati ja laiat praegust maailmapoliitilist oluforda. Arutufes pöö-rati loomulifult fuuremat tähelepannu neile riikifele, kes on oftemas ühendufes Nõufo-gube Wenega nii halwas kui ka heas mõt-fes.

Wenelaste arwates on praegufes poliitilifes wurr-warris kõige kurja juureks fashifilifud riigid, nagu Saksamaa, Itaalia, Poola ja ka Hispaania walifufufufufes. Sarjata faab ka Inglismaa, kes oma kõhlemifega po-liitilist oluforda rohkem halwendab ning an-nab hoogu fashifilifufudele riikifele rufufu-mifeks.

Grilist kartust tunneb N. Vene Tšehho-flowaffia faatufe päraft, kes afub pea täie-lifult fashifilifufude riikife — Saffa, Poola, Ungari ja Austria pihufide wahel. Wenelaste arwates oleks Tšehhoflowaffia juba am-mugi Saksamaa poolt wallutatud, kui feda ei hoiats Wäike Entente (Tšehhoflowaffia, Ju-goflawia ja Rumeenia) ja Nõufogube Wene

ning Prantfufmaa waheline fõjaline leping. Tšehhoflowaffia piiril tegewat Saksamaa praegu fuuri fõjalifit ettewalmifufust, fõnda-des finna fõjawäge ja ehitades fõjalife täht-fufega teid ning kindlufufi. Saksafit toeta-wat nende ettewõttes Poola, feda feob wana miha Tšehhoflowaffiaga.

Poola kofhta delbaffe, et see militarifilif riit fannuwat praegu täielifult fashifiste fajas ning toetawat igati fashifiste agres-fufufet poliitikat, unustades fejuures felle abi ja toe, mis ta faanud Prantfufmaalt. Rahu faaks kindlufufufid Lääne-, Keft- ja Ida-Euroopas waid fiks, kui fõif demofraat-likud riigid eesotfas Inglismaaga ühinefiks kollektiufse julgeoleku paffiga, mis aitas pi-durdada fashifilifku ekspanfiooni, lõpetat Leningrabi ringhäälingu oraator oma wälis-poliitilife waatlufe Euroopa kofhta.

N. Vene ja Jaapani wahelorra kofhta üt-leb kõneleja järgmift: „Praegu mõimul olew kindral Sahafhi kabinet ei erine põmugi eelmifelt Grotta kabinetift. Jaapan oli ka

Teised lehed

Ruidas jääb eraomandufega?

„Waba Waa“ räägib eraoman-dufe kindlufufamifefst põhi-jeadufes ja jõuab otufufele:

„Waewalt mõtleb keegi waidlema halata ühifkonna õigufe wastu ülbufufe huwides piirata eraomandust. Aga juft fellepärast, et kufifi järelaftail see wajadus juurem mõib olla kui kunagi enne, peaks juft nüüd mõtlema prof. Illuotja fõnadele. Wutawas Rogus, et ka üffitu õigufi tuleb põhifeadufes rääpmalt kindlufufada, et üffif ei muutuf ühifkonna mangukannifis. See ei peaks ole-ma rafte, funa nüüd arwamifed põhimõtte-lifult näitaw koffu langemat, waja on leida ainult worm, mis ka üffifute õigufi rahul-dawalt mõifis kateks. Wajadus ülbufufe hu-wide, mis õigufufawad eraomandufe wõõran-damift, täpfeks formuleerimifeks on juba fel-lepärast tarwilif, et meil tulewifus wõib teffida ka mõne partei walifufus, fellel era-omandufe üle teifed waated mõit kes wõõran-damife mõimfat abinõu wõib ära lafufada ka omaenda wõimufufufufufufide kindlufufami-feks ja oma mõtteofalifufele kofhtade loomi-feks, mis fufugi ei tarwitufe ühte langeda ülbufufe tõelife huwidega.“

Tallinna turg

Siha terwe looma wiift: fealfia 84—86 f., loomalihha weerandites 40—60 f., waffalfia 40—60 f., lambalihha 60—75 f. kilo.

Siit maffa adufes: talufuwi 165—175 f., meiereifuwi 140—200 f., kufufiim 35—40 f., hapufoor 100—110 f., juuft fõrbi järele 100—165 f. kg.

Kanamunad: 15—20 f. paar.

Tapetud linnud: kanad 80—200 f. ff., haned 180—200 f. kg., kalfunib 190—210 f. kg., fõduparbid 300—400 f. ff.

Suure- ja aiawilli: märskes lappad 30—40 f., hapud lappad 20—28 f., kaalfad 12—15 f., peebid 15—17 f., porgandib 12—15 f., kufufufid 20—25 f., fõbulad 40—45 f. kg., hapufurgid 2—6 f. ff., kartulib 6—7 f. kg. ja 70—75 f. 20-ltr. mõõt.

Soolatud kalad: filgud 20—25 f., fõlub 70—80 f., fõiab 70—80 f., heeringad 35—75 f. kg.

Mund kanad: õunad 35—70 f., jõh-wifid 25—30 f., feened 80—200 f., mefi 165—175 f. kg.

jääb riigiks, fellele ei ole püha rahu ega teiste riikife ifefeifufus ja wabufus. Jaapani militarifilifud riigid olid need, kes õhu-tafid ja finantfeerifid trotskifte raudtee-katastroofide ja fabotafafufufide toimepanemi-fel Ranges-õbas.“

Ka felleft kõneft käib punafe joonena läbi see, et maailmarahu ja poliitilist fufufufust fufudab päästa waid Inglismaa loomufufu fentifet kofhlewafst poliitikat.

Heeringapüük tulevargiga

Enam kui kolm tuhat wälbanud püügiret-
felt jõudis üöl wästu reedet Tallinna tagasi
„Põhjarand“. Ka seekordset talisel püü-
gil polnud „Põhjarannal“ nimetamiswäär-
set änni. Toodi kogummas küll kaasa 940
tunni wärskelt heeringaid, kuid oma wõrku-
daga püüdnud nendest on ainult 340
tunni, kuna muu osa osteti Norra, et
foolake fuitäie ootajad. Eestis omast hoopis
ei jääts ilma. Püügikawafuste nurjumises
oli süüdi harufordelt tormine ja halb il-
mastik, mis ainult kahel-kolmel korral an-
dis wõimaluse püügiga katsetamiseks. Täh-
jalt pidi „Põhjarand“ tagasi tooma ka
heeringatünnid, milleid saarte saagilootus-
tega Tallinnast kaasa wõeti terwelt 2500.
D.-d. „Kalaubufele“ tänawune püügiret-
tõ ainult kahju. Kuid veel suuremat kibes-
tumist ja pettumust walmistas heeringajah-
püüdjaile, kes ei saanud kinnlat palka, waid
pidid saama taju wastawalt püütud heerin-
gate hulga. Üheffa heeringakütti, kes selle
sõidu kaasa tegid, ei teeninud ühti kroonigi.
Pajubel see sõit lõppes koguni wõlgadega ja
puudujäägiga, kuna laewal wõeti teenistuse
ostel warustust ja muud kraami wõlgu.
Eestlastest heeringaküttidest püüt paremas
olukorras olid wiis norralast, kes sõidu tegid
kaasa asjatundjatena ja tööhajatajatena. Li-
faks priitoidule said nad kuus wiisikümnen
krooni kinnlat palka, kuigi see summa Norra
oludes on hoopis wäike. Kaasa toodud he-
ringad lastakse Tallinnas juba täna müü-
gile. 940 tunnist töenäoliselt jätkub ainult
lühikeseks ajaks. Juba enne laewa Tallinna
saabumist olid heeringad suurärile ette ära
müüdud.

„Kui jagada meremeeeste ebausk, siis
oli meie ebaõnnes küll jündi 13. kuu-

„Põhjarand“ jõudis tagasi järjekordset ebaõnnestumist talirethelt.
Püüdjaile tuleb kolmekuulise sõidu eest veel juurde maksta...
Raks korda kimbub 13. kuupeawaga. — Maltises tormikeerises.

Aurik muudeti kojusõidul purjekaks

päew, millal asusime Tallinnast teele,
ütles heeringalaewa kapten Nelfe.
„Põhjarand“ sõitis Tallinnast wälja ni-
melt 13. detsembril. Õnneks see oli
hiiski pühapäewa, mitte aga reede. Was-
tafel korral meestel wiimaks oleks tul-

nud päris tühjalt tagasi pöörata, nagu
1935. a. talipüügilt.

Õfimeist korda said heeringakütid jala
kuinale maale kinnitada jõululaupäewal.
Sõuti Norra sadamasse Bergenisse. Siin
wõeti wajaaline warustus peale ja nüüd
meestel oli wõimalus juba enam-wähem
korraliku jõulupuu pidamiseks. Kapten
Nelfe oli jõuluwõõras noodawabrikant
Sauseni juures, kes waremaltki meie
heeringalaewastikku warustanud noota-
daga ja wõrkudega.

Uue aasta läwel, 30. detsembril, lah-
kuti Bergenist parimate lootustega, nagu
ikka uue aasta alguses.

Püügikohaks waliti meri 100 miili
Bergenist põhjapool.

Kuid lootused rohkele saagile ja korrali-
kule ilmastikule jäid ainult lootusteks.
Üks tormikeeris järgnes teisele; selles
tuule ja laine te tantsus wõis mõelda kõi-
gele, kuid kõige vähem püügile. Muford
kujunes niisuguseks, et ei saadud kala

nähagi. Ehk kui — siis ainult jõogi-
lauas.

52 tormihoiatust

Et „Põhjaranna“ meestel see tormi-
keeris ei saanud olla kuigi meelepärane,
jeda mõib järeledada kapten Nelfe iseloo-
mustusest: „Saamuarifim jooksil Sta-
bangeri ilmajaam andis terwelt 52 tormi-
hoiatust ja ühe orkaani-hoiatuse. Meil
tuli järjest olla tormiwarjus ja nii me ei
saanud püügiks teha vähemaltki katset.“

Õfimeine kala saadi kätte alles weebru-
aris — kofku 150 tunni õfimeie püügiga,
mis toimus rannast 20 miili kaugusel.
Kuid seegi püük õnneksus ainult nii
ütlelda „nõfude“ waral. Meri muutus
rahulikumaks alles jõul ja nii ei jäänud
muid üle, kui püüda tulewalgel. Paa-
did sõitsid merele ja laewalt walgustati
profhektoritega kohta, kus liikusid kala-
parwed. Heeringas on aga sama ed-
wistawalt rumal nagu tema kaufsed
fugunennad meie jõgedes ja järwedes.
Meelitatuna tulefaraft, tõuseb ta weepin-
nale ja ainult tänu sellele, said „Põhja-
ranna“ mehed oma õfimeied 150 tündrit.
Sieti pole aga tulewalgel püük eestlaste
leutis. Oigemini nad järgifid siin nor-
ralaste ja teiste eestfule, kes samuti toi-
metafid püüti tulewalgel.

(Särg 8. ff.)

Leeriõpilased astuwad ellu

Noored, kes õnnistatakse palmipuude pühal

Pühawaimu koguduse leeriõpilased. Reitel istuwad koguduse õpetaja Th. Tallmeister ja köster.

Palmipuude püha on väga paljudele noortele inimestele tähtsaks
päevaks. Sel päeval saavad nad täieõiguslikeks koguduseliikmeiks.
Õpetaja annab neile jumalakojas oma õnnistuse ja võtab nad esimest
korda armulauale. On see kõik sündinud, on leirilapsest saanud krist-
liku kiriku mõiste järele täiskasvanu, kes võib järgmisi samme elus
astuda iseseisvalt. Leeritamiseega omandab noor inimene õiguse ka
abiellumiseks.

Aastas korraldatakse kõigis kogudustes mitu leeri, kuid armas-
tatumaks neist jääb ikkagi kevadine leer, mis lõpeb palmipuude pühal.
Tallinnas vabaneb sel päeval, s. o. homme, leerist üle kahe saja noore;
maal aga on nende arv veel palju, palju suurem. On võimata siinkohal
tuua kõigi nende Eesti noorte nimesid, kes homme jätavad kristliku
kiriku kombe kohaselt lapseõlve seljataha. Avaldame seepärast ainult
nende nimesid, kes leeritatakse Tallinna kirikuks.

Palmipuudepühal õnnistatakse ja võetakse armulauale Tallinna
evangeeliumi-luteriusu kogudustes järgmised noored:

Kaarli koguduses:

Õpetaja A. Kapp'i pihtkonnas:

Hulda Udam, Lehti Viita, Hella Ava-
rand, Liidia Kadak, Liidia Ambur, Lia
Sarepera, Lola Reichmann, Alexandra
Lagge, Evi Sierks, Maria Sinisoo, Eva
Ehvart, Aino Berg, Liidia Kuben, Be-
dis, Iuta Jänes, Karl Venter, Evald Perk-
nita Sumberg, Ave Neimann, Helga Sar-
mann, Hans Puks, Raul Remmelgas, Elvo
Kilgas, Hugo Fiks, Hermann Laast, Karl
Toom, Egon Roolaid, Arnold Kaare, Udo
Vanamölder, Leo Lellep, Sigurd Kister,
Harry Aring, Arved Kallio.
Õpetaja F. Stokholm'i pihtkonnas:
Eva Rütman, Klaudia Tomberg, Karin
Resev-Resel, Herta Aviko, Asta Laast,
Helga Matson, Elli Treumund, Asta
Keltjärv, Leontine Puuri, Selma Puhm,
Waike Raatma, Delma Klesmann, Alek-
sander Terras, Karl Allik, Alfred Hoffart,

Johannes Rooma, Eino Reiles, Voldemar
Rannu, Karl Buusmann, Oskar Velde-
mann, William Hennok, Ralf Vaadevits,
August Tüll, Evald Hansen, Evald Ki-
vilo, Ernst Reino, Edgar Siitan, Adolf
Taring, Ervin Klesmann.

Õpetaja A. Soomre pihtkonnas:

Henriette Tornius, Elfrieda Ritsbeck,
Herta-Miralda Mühlberg, Aliide Tamm,
Erika-Hildegard Tõnissoo, Gerda Keni-
mägi, Linda-Lisette Allikas, Jutta Linna-
mägi, Nadezhda Oja, Liidia Rang, August-
Robert Saarestik, Illo Velter, Leonhard
Lööndre, Karl Tammis, Toomas Tõnissoo,
William-Voldemar Olts, Harri Tulviste,
Hans Kraamann, Evald Gering, Paul Tu-
sar, Arkadi Freimann, Endel Käärik,
Harry-Valentin Külvand, Viktor Oblikas,
Manivald Oblikas, Ilmar Puusepp, Paul-
Erich Schneider, Arved Vunder, Aleksan-
der-Eduard Karlson, Evald-Johannes Mei-
baum, Ferdinand Lepp.

Tallinna Jaani koguduses:

Tütarlapsed:

Harriet Aan, Ilma Adamson, Alice
Ferchen, Ella Gleser, Helga Hinno, Senta
Idnurm, Erna Ivanson, Niina Jakobson,
Erna Kaalik, Ingrid Kaarma, Linda Kar-
jane, Hilja Karmo, Linda Kaska, Magda
Kirschmann, Meliza Kilmann, Ilse Kuul-
mann, Leida Kuuskmann, Erika Laiso,
Leida Löönik, Ellen Maasikas, Leida
Mänd, Leida Neumanov, Leontine Piil-

Igale armsale lapsele

Lastesõber

vilist pilti. Väikese kinonäitleja Shirley Temple'i elu-
lugu, palju toredaid jutte, nalju, kirjaproove jne.

Hind ainult 25 senti.

Müügil kõikjal. Tellimised: Tallinn, postk. 400, A. Jänes.
Mujalt ostes nõudke tingimata J. Oro ja A. Jänes'e
Lastesõber Kuke-aabits.

Pühavaimu koguduses:

Tütarlapsed:

Selma-Elvine Erm, Leida Kibits, Leida-
Hermine Kurbel, Leida-Mariette Pett,
Alide-Johanna Pett, Margot-Renate Pris-
kar, Olga-Elisabeth Puuder, Helmi Rakk,
Linda Riisberg, Ingrid Sallik, Ksenia
Tamm, Meeta Uint.

Poeglapsed:

Georg Aks, Evald-Heinrich Karro,
Raul-Hellmuth Kuk, Jüri Manni, Rein-
hold Meri, Oskar Münt, Boris Perhunov,
Ferdinand Pernik, Harald Pikkov, Gustav-
Harald Seedmann, Aarno Viikmaa, Georg-
Elmar Võrno.

Õhtukogudus Emmauses:

Helga Järvisto, Ella Salu, Leida Kohv,
Edgar Rips, Alfred Lindberg, Friedrich-
Voldemar Reinart.

Kopli koguduses:

Florida Leiman, Alma Lekk, Rita Oks,
Helmi Tommermann, Eduard Kasker,
Evald Lekk, Erik Sokk.

Kuke-Aabits

mille koostanud haruldaset hästi ja
kooli nõuete kohaselt J. Oro ja
A. Jänes. Peale täieliku aabitsa-osa
on ära toodud haridusministeeriumi
poolt soovitatud käekirja proovid,
väike arvutaja, jõululaule, salmikesi
emadepäevaks, jõuluks ja uueks
aastaks.

Lastesõber Kuke-aabits on 88
suurt lehekülge paks, 16 ilusat vär-
vilist pilti. Väikese kinonäitleja Shirley Temple'i elu-
lugu, palju toredaid jutte, nalju, kirjaproove jne.

Hind ainult 25 senti.

Müügil kõikjal. Tellimised: Tallinn, postk. 400, A. Jänes.
Mujalt ostes nõudke tingimata J. Oro ja A. Jänes'e
Lastesõber Kuke-aabits.

Rikkuse ja võimsuse SALADUS

Iga inimesele peaks see kirjutuste-
teoria kindlasti palju huvitavat ja
spetsiifilist. Kui nappel, ta algas
elada, kui ta wanal kipses ead, wõib
olla puidust just see nappel, mis wõib
teha. Ja seba tähtsat nappel wõib
teha leida sellest kirjutusest. Seda
meeste eluolust ja tegude jälgedes
wõime meie igapäev teha järele
leida enesele tulinatid spetsiifilist, kui-
bas ma elu nii kerge teada, et kätt
hakkab joosta seba rada, mida soowi-
me. Wõib olla üksainus rida, üksainus
lause näitab meile tõe, mida seni ole-
me otsinud asjata.

Erutatult ilmub keegi miljonaarile
kohale. Ta tahaks meeleldi oma waran-
duse ühiskonna teenistusse rakendada.
Kuid siis peaks asju ajama juba suu-
jooneliselt, looma laialdase mõrgu,
mis suudab koondada kogu maailma tä-
helepanu.

„No-oh,“ wiipab käega wana šotti
loomaarst. „Siin ma peaksin kõigepealt
teostama paar täiendust ja alles siis —
ja-jah...“

Kapten Gume Belfasti ratturite klubi-
st ühel

wõidusõidul tahab osa wõtta juba
sõidukiga, milline on warustatud
uue rehwiiga.

Wõidusõit toimub 18. mail 1889. aastal.
On neetud kombel wähe wäljawa-
teid, sest sedapuhku wõtawad wõistlusest
osa kõik maailma nimekamad kihutajad.
Jah, ta jeni wõitmatuks jäänud perefond
du Gros on end üles annud.

Dublini paberifabrikant du Gros, selle
omapidajale sportliku perefondi pea, on
omaaja kuulsaime sportlane Jirimaal.
Ta wõidab kõik mõeldawad auhindad
wehlemises, pokkis, jooksmises, hüppes
ja rattasõidus. Kui kuskil temast wõit-
mata jääb mingisugune auhind, siis pärib
selle kindlasti mõni ta kuuest pojast, kes
samuti on tuntud nimekate sportlastena.
Päris meeldiw ja wiisakas perefond!

Raeratahes antakse kapten Gumele kui
uusulmufale paar meetrit edumaad ja
naeratahes filmistatakse ta sõidut, mida
põlised wõistlused peawad mingisuguse-
laste mänguasjaks. Gullupõraste
tempoga alustab ta kihutamist. Pealt-
waatajad jälgivad nagu halwatuks tund-
mata rattasõitjat, kelle sõidul on warus-
tatud kummirehwidega.

„Selles mehes peitub küll kurat,“
hüüab keegi pealtwaatajaskonnast ja pal-
jud ühinewad selle arwamisega.

Gume wõidab.

Dunlop on päewangelane. Tagasi-
hoolditule loomaarstile kuulub nüüd kõigi
tähelepanu. Etimest korda oli ta suu-
tud tõestada, et tema leiutis, mida ta
seni oli kasutanud rohkem kiiskituse aja-
wiiteks, suudab ületada maailma pari-
maid...

Tähelepanematuna ja kiiskumatult sei-
tab kuskil kõrwalises kohas mees, kes
närwiliselt siltab oma wõimsat Louis-
Napoleoni habet. See on Dublini pabe-
rifabrikant. Etimest korda oma elus
haaranud teda ühesugused mõtted, milliseid
ta praegu siin ei suuda veel lõpuni
mõelda.

Harvey du Gros läheb jaama ja sõi-
dab koju, sammub auhindadega ehitatud
toas edasi-tagasi, arvestab põhjalikult
millengi kallal ja teeb paberile märkmeid.
Siis külastab ta paari sõpra,

laenab 15.000 naela raha ja sõidab
Dunlopi juure.

Seal ta kaitseb ise sõitmist kummireh-
widega rattal, räägib dr. Dunlopiga la-
kamatuks kuuks tundi, kuni teine ta kawa-
dega nõustub.

Asutatakse esimene Dunlop-kummi-
rehwide ofitsiis.

Sa siis sama aasta 18. novembril H.

J. B. Dunlopi suur tõus ja tähtsus maailmale

muudab kõigis inglise ratturite asakirja-
des Dunlopi kuulutused.

Kes usub, et uus leiutis kohe leiab kogu
maailma tunnustuse, effib sama põhjali-
kult nagu Harvey du Gros. Ari ei hakka
sugugi nii kiiresti ja tagajärjekalt ede-
nema, nagu sellest oli unistanud tempe-
ramentne hugenott du Gros. Kuid ta ei
mõtlegi tegevusest alustada. Ta kihu-
tab linnast linna, kaadab ka oma kuu-
põega kaupmeeste juure selgitama wana-
nenud ja kummirehwideta rataste puu-
dust. Mandril kutsutakse ta ellu ettemõtte
ofakonna, kuni teda ühel hominifil tabab
halwaw üllatus nagu esimene kaotus
wõiduajamisel kummirehwidega ratturile.

Ameerika on warastanud kummireh-
widega jalgratta patendi!

Sihthalt warastanud!

Pea suudab ta end koguda, kuid jook-
seb iftagi meel ärritatult mööda tuba
ringi.

Kuid siis alarmeerib ta asjast kogu-
t, wõidab professi, mis aratab nii palju
tähelepanu. Nii on tal käes ka wõimalu-
sed Ameerika turu wallutamiseks. See
oleks ju päris tore!

Uga midagi on jälle lahti.

Keegi mister Welsh Jirimaalt kuul-
tab oma originaalseid kummirehwe.

Gullumeelne niisugune! Pärast pro-
fessi wõitumist ameeriklastega Dunlopi
ühingu inimesed ei lase sellest uuest tege-
lusest endid häirida, waid jätmawad asja
korraldamise juristi hooletaks.

See jõuab beattelt oma sõidult tagasi.
loomulikult wõitjana — ei, päris löödu-
d mehana.

Jällegi Harvey du Gros on halwatuks
teowõimekuseni uuest üllatusest ja jällegi
kõik ta närwiliselt oma habet. Seit

kollel mister Welshil on tõesti patent
kummirehwide valmistamiseks.

Kuidas saab see olla wõimalik?

Zuhuslikult oli

keegi juba ammu jurnud leiutaja
närwiga mees tulnud kummirehwide
ideele, sellele wõtnud ka patendi,
kuid ta ei asunud oma leiutise kasu-
tamisele.

Alles siis, kui teatawaks sai Dunlopi
ühingu asutamine, tuli kunagine leiutis
pärijale meele. Kraamiti wälja wana
paberid ja samuti asutati wastaw aktsia-
sekt...

Harvey peab lihtsalt naerma. Zuhus
oli asjad nii korraldanud, et too leiutaja
oli Dublinis elanud tema sünnimajas ja
oma leiutise oli ta registreerinud samal
päewal ja tunnil, kui Harvey esmalord-
sekt nägi päewawalguft...

Kuid tekitunud konkurentsi oht tuleb as-
jale ainult kasuks. Ujud hakkawad ki-
tuma kiiremini kui nad seba oleks teinud
wõistluse puudumisel. Nüüd tullakse
juba ideele, et

kummirehwe samasuguse edukusega
wõib kasutada ka igasuguste teiste
sõidukite juures.

Mõne aasta jooksul on Dunlop oma
esimest 15.000-naelalist põhikapi-
talist walmis nõidunud wiis miljonit
naela.

Wana habemil härra on ammu loobu-
nud loomaarsti praktikast. Rõpust on ta
ka ise rattasõidu selgeks õppinud ja elab
nüüd õnnelikuna oma tööstuse lähedal.
Ta on wähenäpilik härra, kes ei helista
suuri ideesid; ta endamisi rõõmustab ai-
nult selle üle, et uue jalgratta leiutami-
sega on hobuste põli muutunud kerge-
maks.

Muhedat juttu

Pisse tegemine maal

Siljuti lastasas Mutaguse R. küla
tuletõrjeühingu näitefestsfondi oma aasta-
päewapeol näidendi „Kuningas Dear“.
Tund peale kindlaksmääratud algust
alustatakse kowaga ja saalikide rahwa ees
areneb laval mäng päris libedasti. Mõni
meestegelastest on wähetawatel küll wei-
disele nagu liialt tuuris, kuid sellest pole
hüda — rohkem nalja pakub pealtwaata-
jatele. Kawa taga on aegsasti hakkamas
kolm noormeest, kes peawad parajal ajal,
kui laval on pimedaks tehtud, wõistutama
suuri plekkitahwleid ja tegema nii äikefe-
mürinat. Et aeg igawaks ei läheks, tee-
wad „asjamehed“ laval taga napu ja
arutawad omawahel kuniis waljusti iga-
suguseid põnewamaid päewafüsimusi. Nii
unustatakse täielikult ülesanne, mille soo-

ritamiseks nad dieti laval taga toodud.
Järsku aga meenub ühele meestest, et nad
pidid äikefemürinat tegema, ja mehed asu-
wadki kiiresti plekke kätistama ja teewad
seba niisuguse põhjalikfufega, et ligemalt
kümme minutit on kogu saal täis niisu-
guft lärmi, et arama werega pidulised
juba walmis on saalist pagemiseks.
Suuri maewu kaadakse kaimemate tege-
laste poolt „piffepoiste“ mürgetdamisest
jagu ja uuesti tõstetasse eestrie, ning
mäng jätkub. Kui aga saakub koht, kus
tõeliselt oli äikeft tarmis, siis ütleb hääl
laval tagant pimedasse saali: „Siin nüüd
see müristamine pidi olema.“

Pidurabwas aga kitiis, et nii wägewat
naljamängu pole nende kändis warematal
aegadel veel nähtud.

Saiast maailmast

Haarem Inglise kuninga krooni-
mispidustustele

Inglise kuninga kroonimise aeg läheneb
iga päewaga. Kõiklase hulk, kes sellest
tähtsast päewast äle terme maailma Lon-
doni kogunewad, kaswab ifta suuremaks.

Ali Saidar, Auna-Araabias elutsewate
jemeniitide mustalõelne wärst ei kuulu küll
mitte just kõige tähtsamate külaliste hulka,
kuid ta on siiski üks rikkamaid arabia
wärsse ja moodustab kroonimispidustustel
omapidajaima kuu, eriti just sellepärast, et
ta on ofustanud

wõtta kroonimispidustustele kaasa

ka oma haaremi.

See teade aratas Londonis muibugi fuurt
sensatsioon. See on ju nagu lugu „tuhun-
dest ja ühest ääkt“, kui 24 üksat loortatub
arablaannat tuleb Inglisemaa pealinna. Ali
Saidar on nimelt see wärst, kellel tänapäewal
on suurim haarem Araabias. Araabia wärst

oma 24 naisega ei lähe muibugi elama
mõnda hotelli. Ei, seba mitte, sest tarmid
eestkirjab ta naiste kohta jääwad maksma ka
Londonis. Asumatute filmid ei tohi näha
neid pruuninäolisi iludusi. Sellepärast

otustas Ali Saidar lasta ehitada
erilise haaremilaewa,

mis ta naistekarja toob Londoni. Selle
laewa flustus wastab kõigiti idamaisele
haaremile. Neil päewil palus wärsti saa-
bil oma wallitseja laewale Themse jõele
antruplasti kindlast määrata.

Haaremi elanikkudele on nähtud ette ai-
nult üks päew, mil nad tohiwad laewalt
lahkuda. Nimelt korraldatakse neile sel
päewal ringföit Inglisemaa pealinna näita-
misseks. Naiste asetatakse suurde kinnisesse
autosse, mida juhib naisautojuht. Muibugi
on Ali naiste loortatub.

ilejäänud aja wõetawad naiste oma lae-
wal, kuhu ei tohi minna ükski wõõras mees.
Laew ise on flustatub wäga mugawalt.

John Boddy Dunlop elab meel kaasa
autotööstuse õitsengu, ta näeb ka, kuidas
lennufite tööstus loob tiheda kontakti
tema ettemõttega. Ta elupäewad ulata-
wad kaugemale kui ta esimestel osanikel
Sinclairil ja Edlinil, ta sammub kaasa
nende mõlemate matuserongis. Samuti
fureb enne teda ka ta truim abilise Har-
vey du Gros.

Ta nimi on ammugi omandanud ül-
dise kuuluse.

Kahetsakunnenda sünnipäewa järele
tõmbub ta kõigest tagasi.

Muudugi jääwad ta järeleulijad ettemõ-
tesse juhtidena edasi tegutsema, samuti ka
edaspidi ettemõtte kannab tema nime.
Kuid ta ise ei taha enam midagi teada
ärilistest rasjimisest, ta igatseb nüüd
nüüd ainult rahu.

Mugawas kodus paneb ta kirja oma
eluloo. Siis äkki ta näeb oma ettemõtte
reflaami. Selles on kujutatud elegantset
härat suure kiibaraga ja imponeerima
habemega. Kas on nad sellega mõelnud
teda? See on ju nii ebasümpaatne. Pilt
on nii wäga edwikatan.

Refleaminehed ei saa salata, et sellega
on tõesti mõeldud ettemõtte asutajat.
Kuid nüüd

lööb wanahärra wiha põlema.

Ta meel ei suuda mõista moodsa ref-
laami mõtteid. Loomulikult kaob reflea-
midelt tema pilt. Kuigi keegi selle pil-
diga polnud temale tahtnud halba teha.
Wanahärra on aga endamisi iftagi tige.

Ta wõtab oma
järeleulijailt sõna, et nendel edaspidi
ärgu olgu ettemõttega enam midagi
tegemist.

Muibu jätab ta nad ilma päranduseta.
Uhtki aktiast ei tohi olla nende waldami-
sel.

„Mis on meil ja teil enam kummireh-
widega tegemist!“ ütleb ta palawikus
surimoodil. „Gobused on juba ammu
päästetud — Dunlopid on teinud oma
teene ja nüüd sajanbite jookkul pole tel-
legi nendele midagi ette heita!“ Siis
fulgeb ta filmad.

Laewawarawas ta lootib autowõitwewa
wist küll näha miljoneid hobuseid, kes ta
ilumumist terwitawad rõõmsa hirnuni-
fega...

(Zürgueb)

Ali Saidari naistel seal pole wist igaw.
Ali Saidar wõtab oma haaremi kaasa mitte
selleks, et ta ilubused ehkif Inglise kuninga
kroonimispidu, waid et ta ei raatfi pikemat
aega oma naistest eemal olla.

Jehakamud detektiivi sisjekuk-
kumine!

Jõlleleitub ja unestifootatub abieluõnn

Mois P. oli Praha pangafaksfeerija. Oma
tõõs oli see mees wäga korralik. Waba aja
weetis aga P. kriminaalromaanide kallal,
neib luges ta suure huiwiga. Mees unistas
alati, et saaks korb detektiiviks. Kuid ei
tulnud talle sellest juhuft.

Ühel päewal tahtis faksfeerija weenbuda,
kas ta abitaasa on talle truu. Ta palus naist
ennast laata panta. Naine tegigi seda.
Panga juures jättis mees oma naisega wäga
fõbralikult jumalaga ja läks faksfe. Kuid ta
ei jäänud sinna, waid wäljus teistest ülselt ja
ilmutas autoga koju. Kodus peitis ta enda
ära. Natuke aja pärast kuuliski ta, kuidas
keegi tuli faksfe. See oli wõõras mees, nagu
P. oma peidubohast mõis näha.

„Ärge mängige komöödiat, ma tean kõi!
Olen walmis ennast oma naistest lahutama
lastma ja temale ifegi kahjutatu maksma.
Tunnistage kõi äles, see on teile kõige pa-
rem.“ Nii kätatas P. wõõrale peale. Ta
jättis wõõra üli loju ja läks ife panta, ar-
wates, et naine tuleb warsti koju.

Wõõras mees polnud aga sugugi laist, ta
kagus P. fortierist koku kõi, mis oli wähegi
hinnaltfem, ja kadus siis. Politset wangistas
warga mõned päewad hiljem. Selgus, et see
oli korbuwalt kätistatud ja tuntud felm. Ka-
hus mõistis ta kahetsaks kuuks wanglasfe.
Kaksfeerija abieluawas oli jälle pilwedeta.
Mõni aeg pärast felm wanglast wabane-
mist pani faksfeerija oma naist weel korb
proowile. Ta läks ühel päewal ootamatult
koju ja leidis oma naist wangist wabanenud
felmil kaenlast. Selgus, et felm oli faksfi
faksfeerija abitaasa armuke. Wõib juba ar-
wata, misnaguft fensatfiooni tekitas kohtus
see lahutusprotsess.

Laiast maailmast

Rafja

„Teie olete õnnelik ema, teil on õhtred,
kuid minul on kõi neli last poistid.“

Ärge kadestage, kui tüdrukud lastawad
üles, siis hakkawad nad wärdwima huuli, ja
fleepima ette waleripemeid. Poistid ei tee
midagi sellist.

„Seba küll, kuid nad hakkawad kuramee-
rima teie tihardega.“

Lodix parim
kinga kreem

Mefinate müras ja rambivalguses

Nende hulgas, kelle jalg harwa effinud üle moodse suurkätise läme, juurdub tänapäeva töölise igapäevaelu elatise ettekuutus. Iffa arvatakse, et moodse suurkätise töölise on aastakümnete eest kuskilt maastkalt linna rännanud tüüp, kes elab ainult oma kõhmaredele, kelle kirjaoskus piirub sellega, et ta palgalehele waeu suudab kriiteldada oma allkirja; et suurkätise töölise on inimene, kellele on mõrad kõik kultuurilised äritused.

Kuid tarvitakse waid teha lühike külas-käik mõne suurkätise töölisklubisse, et leida otse allatuseni wastupidist pilki. Siin töölispere üksnes ei ela innukalt kaasa mitmesugustele kultuurilistele äritustele, waid etendab ka ise nende juures kandwat osa.

Lutheri NMR-i ruumes Pärnu maanteel kõik helgib õhtusel tunnil walguft ja puhtust. Rahel majakorral kiiret asfendamist; ukseid laowad rahu waid minuti murdosaks. Mõnise korral elektripliidi juures asfendab kulpidega ja teiste kõõgiriistadega pooltohinat puhtust. Iste naifi. Kõib keedufursus, ist tänapäewa töölisnaine ei taha kofakumsti jaladustes olla sugugi vähemteadlik kui need, kellel suurkätise töö mõdras.

Saali teises otjas ja koridoris noor tütarlapi. Nagu kufagil tütarlaste gümnaasiumis, krapawad nad ühingu peasekretäri ja külastaja tulles toolidelt üles.

See on wabrika töölispere noorpõlv, ja nendegi jaoks ühing pakub nii mõnagi kultuurilist. Teistest ruumides in-

uueaja töölise lõõb kaasa kultuurilises loomistööd. — Külaskäik Lutheri NMR-i klubisse. — Töölise ei lõpeta tööpäewa napfiga waid wõimlemisega

Näitlejad masinate tagant

Nüüd uueaja töölise lõpetab tööpäewa mõi nädala sportimisega. Lutheri NMR-i on Lõuna tänawal oma wõimla, suuremaid ja eeskujulikumaid Tallinnas, mida järjekindlalt kasutawad 250 töölisi — ühingu liiket. Sama wõimla teenib ka teisi ülesandeid — siin korraldatakse mitmesuguseid töölise pidusid; siin rühb töötada ühingu näitetrupp, mille mängu tasemele ka põlised teatriinimesed ja asjatundjad on saanud ütelda waid tunnustust.

Praegu wõimlas walitseb kõrgema-pingelisem õhkkond kui tawaliselt — käib wabrika jaoskondade waheline wõistlus korvpallis wabrika poolt wälja pandud karikale.

Mis aga puutub käsipallisse, siis Lutheri NMR-i on sel alal end juba ammu muutnud maksma panna, pääjemisega liiduklassi. Nüüd pole küll jalgpalli hooaeg, aga sellest hoolimata wõib märkida, et Lutheri NMR-i on mitu jalgpallimeeskonda küllaltki tubli mängutafemega. Raskejõustiku waimustuse hooajal Lutheri töölisnoored ei taha samuti jääda pealtwaatajaks. Juba laupäewal oodatasse Tartust kohale ühingu tellitud tõeefangi ja maadlusmatti.

asub wabrika raamatukogu, koostijest ja walikult üsna täielik. Juba tänawuse aasta jookjul on 400 krooni eest ostetud kirjandust.

Wõiks arvata, et nendes puhtust ja walguft heliwates ruumides wõibimine töölisele läheb kufakaks. Aga footuks teistiti — ühingu liikumaks aastal on ainult 25 senti ja selle eest on talle kõik ühingu poolt pakutaw täiesti tasuta,

müüdi läbi terweft 700 piletit. Ja laste jõulupüüli oli kappi koos 600, lisaks weel neli-wiisküda ifa-ema.

Näitetrupi tegevus pole piirdunud ainult etenduste andmisega oma rahwamajas. En läidub ka mujal mängimas, nagu jaanuaris „S n e s t u n d m a n d w i r i g a“ Narwas, mille peale küib pühade ajal on oodata Narwa kalewi- ja linawabriku näitetrupi wastukülastust. Samuti on käinud Lutheri NMR-i rahwamajas külastusi toomas Ifamaalibu Tallinna ofatonna näitetrupp ja töölismuufika ühing oma kontsertidega.

Aga kõige kummalisem Lutheri tunnustust leidnud näitetrupi töö juures on küll see, et siin pole sawastajais ja juhtides mingitugufed spetsid ja elufutsefised teatriinimesed nagu mõne teise töölisklubi juures. Kõib piirdub ainult oma imeste tööga ja loominguaga. Kandwamatels ja juhtiwamatels tegelastels näitetrupis on k a f e m e t s, e r n e f a t s,

... fessel pihil näeme neid lawafunktionena

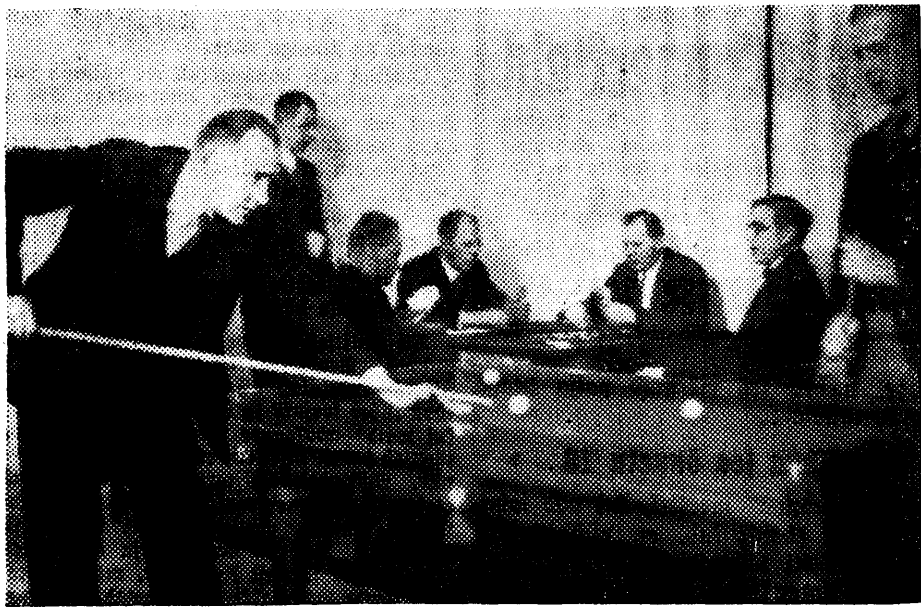
alustades mitmesuguste kursustega ja lõpetades wõimlaga. Nüüdseft peale kooswiitumisi töölisklubi teeb lõõbimaks kuluwärskelt ostetud 400-kroonine raadioaparaat, millel waljuhääldajad kõigis ruumides, ka alumisel korral ajel-jemas jõõgijaalis.

Tunnustamist kui paljule muule, elatasse hulgaliselt kaasa just näitetrupi äritustele. Kewade jaabumiseega nüütelda teatri hooaeg hakkab küll lõpule jõudma, sellest nüüd ka vähem etendusi ja vähem publikut, küid sügisel etendus-tel oli

keffimiseks pealtwaatajate arwufis iffa oma 500—600 inimeft. Nädal tagasi, kui peeti noorte õõhtut.

P i h t: naistest prl. B r a k s, pr. P o l l i - m a n n, pr. K a f e m e t s ja prl. M a d i s - f o n. Ihtlasi lõõb siin kui ka laulufooris inuuga kaasa abielupaar S e e r u d.

Laulufoori juhatab juba pikemat aega H. S j a. Kõipalli meeskonna kapten ja paremaid mängijaid on J. P i l l i, kehakaswatusfe juhataja H. P i h l a k, kuna naiste ala juhatab prl. K a g o w e r e. Naistklubi esinaine on pr. K o p p e l ja meistrite klubi esimees J. T o l m a n n. Praegu on Lutheri NMR-i esimees wabrika ametnik W. T r e - f h i t ja liikmetena kuuluwad juhatusse: H. W a l d m e e s, J. S a a k f o n, H. F e l d - m a n n, H. A g u r a i n j a ja peasekretär H. R e l w e. Mitmed juhatusfe liikmed on liht-fad töölised, ja juhatuses on esindatud pea kõik wabrika jaoskonnad, mis tuleb ühingu tegevusele ainult tasuta, kuna nii juhatusel on alati üfewaade kõigi ofakondade soomideft.

Moment „Lutherlaste“ laupäiljardi wõistlustelt ja...

telligentse ilmega ning käitumisega mehi ja naifi. Nüüd, kus nad on wabanenud tööõiwalt, ka mõhiku uurim pilk ei awasta, et siin on tegemist inimestega, kes päew päewa kofwal rasjivad wabrika masinate müras. Uus aeg loob uusi inimesi. Noortöölise wabrikus enamasti on iffa lõpetanud mingisuguse töõstus-kooli, paljudel on seljataga ka keffkool.

Lutheri noortemeeste kriitlik ühing asutati iffa juba pooltohin aastaid tagasi, küid alles mõõdunud aastal, ifeseiswaks muutumiseega, see töölispere loomis on hakanud mitmel-mitmel alal nii hoogsalt kaasa lõõma, et tal Tallinnas samalaadiliste ühingute seas wae-walt leidub wõistlajat.

Uste mõib ühing olla ka oma praegustele ruumidele — selliseid ei leidu ka paljudel „Kõrgema felfskonna“ ühingutel. Ettewõte ife pühab wõimalust mõõda muretsfeda töölise wabaaja weetmise wõimaluste eest, ja selleks 1936. a. sügisel ehitati ühingu ruumid ümber. Nüüd naaberriikideft saabunud külastifed on wõinud täie õignegft ütelda, et Lutheri NMR-i töölise waba aja weetmise ühing kogu Baltimaail on nii mõi teistiti kõige täte-likum.

On mõõdumas need ajad, kus töö-line tööpäewa mõi nädala lõpetas sellega, et wiinapoest tõi meelelahutust, et siis haige peaga jälle maeste minna järgmisele tööpäewale. Kuuleme, et Lutheri NMR-i on oma liikmeskonda wabrika töölispereft koondanud

terweft 600 meest ja naift, ja need 600 on ühingu täiesti kofku kasmunud.

Wõimalik, et nüüd siin leitasse mõni uus Palusalu järglane.

Wähemalt kinnitab ühingu peasekretär H. R e l w e, kes muuseas õppinud Amme-rikas Springfielbi ülikoolis, et wabrikus turjakatest ja priisketest poistest pole puudu. Lisaks töitmisefe ja maadlusfe tahetasse ühingu järjekorras käfide wõtta ka poks.

Ühes mugawalt fufustatud ruumis koos paarikümmeid inimeft. „Arst tuleb kofe,“ teatab keegi läwelf. Siin on pa-rastasti koos wabrika meistrite klubi, kus õõhtul on loeng terwiõhoiust.

Selliseid erialalisi klubeft ühingu juures töõtab mitmesuguseid. Neid on töölisele, meestele ja naistele, jah, ifegi lastel on oma klubi. Need on määratud töölise lastele, 8—16 a. wanad. Noortele aasta felfwa loengute sarjaga pühitasse anda uusi teadmisi ifats koolis õpitule. Nii õpitwad 300 last siin põhjalikumalt tundma Gesti tähtsamaid riigimehi, igasugust raamatutarkust, lõpetades terwiõhoiuga, hammaste eest hoolitsemisega ja käitumisõpetusega. Teises ruumis on töõlaudade taga riibefilude taha kumarbunud naifi, kofku 100 noort ja wana. Nendel küib juureldituse kursust. Et töõft oleks ka ofteft tulu, naifed kursustel walmistawad en-dile töõkitid.

Mida siin meel tehafse? Kuuldub, et on käimas turniir males, tates ja laupäiljardis. Kes ei wiitfi wõimlas konte wäänata, see wõib aega mugawamalt weeta mängulaua taga. Ka hoolitsetud on ka kirjawara eest, felft famas ruumides

Hiidlaselt peteti talu?

Tallinna ringkonnakohtu wäljasõidu istun-gil Kaapalus oli neil päewil arutufel Kusas-Ewald T a k k i n g i a f i. Teda fiiidistati tafa-tud wõla teistforbes nõudmises ja waleluba-duste abil talu wäljapetmises.

Rahjusaajaks on praegu Järwafandi tehas-tes elufew Karl K a n g u r. Wõla a f i o l n u d n i i, et Kangur wõlgnes Tallingile 250 fr. 1930. a. sügisel maksnud ta Tallingile 150 fr. Seejuures Talling fufunud Kanguri nähes ife paberit puruts ja wifanud tükid pliid alla, beldes: „Nüüd on makstud“. Kanguri arwates oli see paber tema poolt antud weffel. 1931. a. detsembris laenanud ta jälle Tallingile 150 fr., andes selle wõlafindlustufes mued wefkitid. Seega pidi tema wõlg jällegi 250 fr. olema. Kuid 1936. a. jaanuaris e f i - t a s Talling maksmiseks 6 wefkit kogufum-mas 500 kroonile, millest omelt 150 fr. oli tasutud.

Samal ajal, f. o. 1931. a. detsembris kõne-leud Talling, et tema k a w a t t e w a t t a n - d i d e e r i d a riigifogusse ja f e l - l e f s o l e m a t t e m a l w a j a ü h t a l u - k o h t a. Kas Kangur ei kirjutas oma riigi renditalu „Kanguri nr. 159“, milline asfifef kõrgesfारे wallas, kolmeks aastaks tema, Tallingi, nime peale? Selle aja jookjul lubas Talling tasuda Kanguri eest kõik talu rendi-maksud, aga talu maad jätta edasi Kanguri kasutada. Kangur oli sellega nõus ja kirju-tasft talu Tallingi nimele. Tol ajal oli talu riigilt ofimata, küid talu maa peal lastwato mets, mille wäärtus 2000 fr., o l n u d K a n - g u r i o m a n d u f e f s t t u n n u f t a t u d.

Talling aga oma lubadusi ei täitnud, waid lastis kofku teel Kanguri talust wälja tõsta, mille tagajärjel Kangur fafi ife 3000 fr. kahju.

Talling ennaft fiiiditi ei tunnistanud ja tema täitsja abid. Eh. Kõut palus kaebelust õigeks mõista, felft wõimane ei ole mingit fea-dufewastast tegu korda faatnud. Kaebeluse ja kahjusaaja wahel toimunud tehingud on kõik muft walge peal ja feadufepärafelft tehtud.

Ringkonnakohtus mõistis Tallingi õigeks.

Nagu kuulda, et jäärwat profuwaatur oftu-fega rahule ja e f i n e b k o h t u k o j a l e a p e l l a t f i - o o m i - p r o t e f t a t a.

TSAARI ARMASTUS

2. Katja Dolgorukaja ja Aleksander II

Gelmise numbril siin kollu-
mõte: Poola maamõisas Tjeplowkas, mis
kuulub würst Dolgorukile, on arewad päewad:
wadatakse tsaari Aleksander II külastust, kes
wiibib lühikeses manduureil. Ent würst ja
würstanna pöewad mõlemad influentat,
mis pärast nad ei saa tsaari ta tulekul terwi-
tada. Paratamata usaldatakse see suur üles-
anne 10-aastasele Katjale, kes peab pähe
õppima terwitussalmit. Kuid tüdruk on wäike
rewolutsionäär, kes südamepõhjast wiitab
Roumnoweid. Ta ei taha tsaari terwitada.
Lubab ennem surra, kui ütelda häid sõnu
talle, kelle üks eelläti oli kätunud hal-
wasti Dolgorukidega. Hädas on prantslane
Treppeau, kes määratud Katjale õpetajaks.
Tema saab tugevalt wärstinnalt kibedalt ette-
heitet.

„Siis ei jää mul tõesti muud üle,“
ohkab mademoiselle kurnalt, „kui lah-
kuda. Sinu ema wiitab mind lihtsalt
istest wälja, kui saab teada, et sina tema
korraldustele ei alista. Homme tuleb
tšaar. Sinu isa on määratud sind tema
asendajaks. Homme oled sina Tjeplowka
perenaine ja pead terwitama tsaari.“

„Oled ju oma isa wanim tütar,“ jatkab
m-le Treppeau. „Sinu wenna on haiged
— ja nüüd ei taha sina külastust wastu
wõtta! Nii peame küll siiski istestest
lahkuma. Ma pööran tagasi Prantsus-
maale. Sa ometi ma lootsin nii wäga,
Katja, et kaswatan sinust tüdrukut, kes
on sama mõistlik ja kena nagu sa täna
oled, julge ja walmis.“

Rahjaks häwitab selle ilusa kawat-
suse oma süü läbi.

— Oli see tõesti sinu wiimne sõna,
Katja? On see siis tõesti wiimne sõna,
kui tulin sinu woodi juure sind juudle-
ma?

„Ei, ei! Ma tahan ju kõik teha, et

jääksite waid siia! Teie pärast talle oma
jüdame jalge alla! Ma õpin selle wastu
laulusalmi — ma teen kõik, kõik —
juudlen tšaaril isegi kätt — aga wan-
duge mulle, et teie ei lahku minust.“

Tšaar tuleb

Kõrgele keerleb tolm sel kõrwetatult
kuumal augustikuu pealelõunal aastal
1857., kui punases wormis Doni kasakate
eskort traawis läbi Tjeplowka küla täna-
wa. Nüüd peatus ratsaniite jõuk loosi-
wärawa ees, kus juba ootas kahetõrune
rida põlwitawaid talupoegi, orje, mütsid
alandlikult käes.

Bidulitult, liiga edewalt riietatud
mõisa waltseja joofis trepist alla ja kar-
jus kõigest kõrist:

„Hei, teenrid! — Hei, mehed! Meie
tšakene tšaar tuleb ometi wiimaks! —
Kus on Katarina Mihailowna? —
Minu Jumal, kas siis peale minu, wile-
ta olewuse

pole kedagi siin, et kõigi wenelaste
waltsejat wäärilast wastu wõtta?

Rahja waltseja hädaühiste peale il-
mub nähtawale mademoiselle Treppeau.
Saa, kus on ometi Katarina?

See jõnakuulmatu laps oli ju lubanud
kohal olla, oli annud isegi au sõna. Weel
hommikul oli ta emale terwitussalmit
ütelnud hoopis ilma wigadeta. — Oli
ta oma lubaduse unustanud, ei pidanud
ta oma au sõna?

Mademoiselle Treppeau ei suuda seda
uskuda.

Ta tõttab joofusammul otse oma
õpilast wana pargi juba sügiswärvilise
lehestiku alt. Pealegi polewad tagasihoid-
likul noorel õpetajannal ka mingit lõbu
üffi keisri ees seista. Nii jättis ta mure-

liku waltseja hoolde tšaarile seletada,
et haiguse tõttu ei saa würst ja würs-
tanna Dolgorukid isiklikult kõrgeid külastusi
wastu wõtta.

Aleksander II hüppab nõtkelt oma ho-
buse seljast ja seisab Tjeplowka loosi
juure paraadtrepi ees.

Ta on 38 aastat wana, suur, sale
ja illatavalt ilus.

Rahmed heidab ta eskordi juhile, astub
mööda treppi üles ja juba üksteist sisse
astumult märkab, et ta on üffi, et teda
keegi ei oota.

Õmestades pöörab ta ümber. Ta adju-
tant seisab temast aupakkumas kauguses.
Rahs waltseja tema kõrwal ei ole jõud-
nud veel kuidagi lõpule oma kummar-
duste ja erutatud kogelemisega, waban-
duste pöhibemise.

„Mifita — kus on meie pidu pere-
mees?”

Mis on siin juhtunud? Kas meid ei
oodatagi? Mida kõneleb see mees?”

Adjutant, Trubetzkoi, lööb kannad kan-
nuste kirises kofku.

„Kuulen, majesteet. Nähtawasti on
würst Dolgoruki haige. Nii palju ma iga-
tahes taipan selle poolaka jutust. Influen-
tsa on jamuti ka Weera Gawrilowna
woodi külge aheldanud. Kuid selle mehele
siin on tehtud ülesandeks teie majesteet-
dile ütelda, et Tjeplowka loos kuulub
tšaarile — nagu terte Wenemaa.“

Aleksander poetas hajameelse ja rahul-
olematu pilgu enese ümber. Seletusest
hoolimata oli ta siiski illatunud, et ta
siin selle ajaloolise maja lähel oli jätud
pärisk üffi. Tema tulek oleks põhjustanud
wähemalt mõne Dolgorukide sugulase
loosi kufumist jelleks puhuks. Ta

ulatas müti ja findab wanale loosi-
teenrile ja küsis waltse häälel, hoolimata
juudist, keda suur hirm weel wastu-
maks oli teinud:

„Kus on meie määratud toad?”

Stse kogeles: „Keiserlik majesteet la-
bage oma alandlikule orjale — —“

„Dase see inimene jaadab find,“ lausus
keiser Trubetzkoi. „Tule siis ja teata
mulle, kus on meie korter.“

Tjeplowki suur waltsewõtu saal oli
Katarina Suure waltsemise ajast sa-
adit, kes kord weetis seal ühe õõ oma
soofiku Potjemkiniga, seisnud kufutamata.

Saal oli siinustatud Verfailes'i loosi-
jaalide eeskujul,

omas peegliga kaetud tiibusti ja ajestjes
juure paraadtrepi peafisjefaiigu kõrwal.

Nelwade hiilgades afusid kasakad oma
walmepostidele.

Keiser läbis juure ruumi ja astus
rõdule, et heita pilku aedadele. Seal pae-
lus ta tähelepänu ootamatu maatemäng.
wäike tüdrukute, finises linases kleidis,
istus hõti ponil ja kufutas tuhatmehja
loosi poole. Aga kunstlikult tehtud tiif,
nagu see sobis 19. sajandi inglise aia-
kufstnike maitsele, oli noore ratsuri teel
ees. Ja liig lai oli tiif, et mõnuks sealt
lihtsalt läbi jõita.

Keiser mõlles endamisi, et mida see
tüdruk nüüd küll teeb.

Ta ootas, et ratsur pöörab ümber ja
ratsutab otse üle juure murruplatfi. Siis
jõuaks ta sillale, mis wiib juurele allee-
le. Keisri illatuseks aga julgustas laps
hobust liigutuste ja hüüetega ning ratju-
tas otse wette, mis ulatas ponile rinnuni.
Loom hakkas kofe wahwalt ujuma.
Keiser tegi ehmunud liigutuse, aga ho-
bune, kes energiliselt edasi sumas, ja
noor ratsur, kes hoidis ratsmeid kõrgel,
jõudsid mõlemad õnnelikult kiigi teiele
kaldale, kus nad lõbusalt wett eneselt
maha raputasid.

„Brawoo!“ hüüab keiser ja kummar-
dab üle rõdu weere.

„Tule ometi siia, sa wäike amatsoon!“
Sinu poni on niisama tubli kui sa ise.“

Laps tõstab filmad ja uudistab kõne-

Kriminaalromaan „Abdullah-figarett“

olla kindel, et ta seda ka teist korda poleks teinud. Tõsi, et ta mrs.
Clayport ja mitte mijs Abberwidi oma haigewoodi juure walmama
joowis, näitab jeltelt, mis temas sündis.“

Minult härrad ilmusid lõunale, ja nende hulgas oli John Abber-
wid ainuke, kes oli oma rahu ja waba kaitumise kaittanud. Preester
Clayporti walmimus oli märgatawast halwemaks muutunud. Rahu oli
jäänud tema enesufaldus, tema tarmufus ja isegi tema waimufus?...

Pärast sõmist küsis John Abberwid kolonelilt awalitult, kas ta
on walmis seda homme wangistama.

„Sa.“
„Sa minu õde?“
„Samuti.“
„Kas sa aitamise pärast?“

„Sa.“
Widhami ilme oli wali ning tige, aga tal ei puidunud wiisakust.

„Minu õde awalbas täna tunnistajate juuresolekul, et ta ei wõta
Granti rahast ainustki penni wastu.“

„Loomulikult — nüüd!“

„Seda wastust ma ootasin!“ hüüdis John läbemahult. „Do, kuidas
teie Scotland Yardi inimesed alati igale asjale kõige hirmsamat tähen-
dust armastate anda! Kuidas siis, kui teile jutustan, et ma astusin
Granti tuppa ilma, et Molly seda oleks aimanudki?“

„Mu armas härra, ma olen teile juba ütelnud, mida ma mõlen
ja ufun. Miski ei wõi seda arwamist kofutada.“

„Tehud, kolonel!“ Abberwid nihutas end ettepoole. „Kui ma wõin
teile tõestada, et ma, pärast seda kui mu õde eestast lahkus, oma woodis
lamasin, on siis teie süüdistusel jalad alt löödud?“

„Sa.“
„Kus. Ma olen teile nii nagu ka dr. Gailley teatanud, et küfi-
mufes olewal õõl keegi tuli minu tuppa aga teie ei kinfunud mulle
wähematki ufaldust. Kolonel Widham, ma olen seepärast küsimuse järgi
uurinud!“ Nende sõnadega tõusis Abberwid ja wajutas kellanupule.
Kui Gogge ilmus läwale, kaskis ta:

„Sulgege uks oma järel, Gogge. Nii. Ja nüüd teadustage, palun,
kolonel Widhamile oma külastusest minu tuppa sel õhtul, kui teie ifand
huri.“

Teener kofatas, wiitwas ja kofatas jälle. Ta tundis end ilmselt
ebamugawalt.

„Ma läksin kella kümne ja ühetekskümne wahel teie tuppa ja te
lamafite moodis.“

„Stuge, Gogge,“ kofas lõikawalt Widhami hääl.
Ta ootas kuni teener oli leidnud omale tooli ja algas sõnadega:

„Oli tuba walgustatud?“
„Ei, fir. Ma teerastin tule põlema ja nägin mr. Abberwidi moodis.“
„Olete te walmis seda wandega tõendama?“

„Sa, fir.“
„Miks läksite sinna tuppa?“
„Mulle tundus, et lõhnab gaasi järgi kui tahtfin moodi heita.“

„Agatahes olin mina wähem omakasuline kui Molly Abberwid.
Wõi oli Andrew oma waranduse mulle määratud? Ja nüüd ei taha
ma ka järgmiselt waitida: kui te efinese kihluse tühistasite, oli Andrew
nii tänulik, et pidi seda isegi mulle rääkima. Ta teadis, millest see tuli,
sama hästi, nagu ta teadis, et mina temalt muud ei oota kui waid
fõrust. Ma manitsefin teda mitte jooma. Ja seepärast igatfes ta mind,
kui oli õnnetu wõi haiglane. Ta teadis, et minul ainult tema hea
käetait fudamel oli. Kui naine ühe mehe fõbraks saab, siis on ka tema
kohus teda kaitsta inimeste eest, kes teda ainult kufutada tahawad. Ja
täna peate ka kuulma, et Andrew palus mind oma juures walmata;
ta arwas, et minu juuresolekul saaks ta paremini magada.“

Näis, nagu oleks wiimane lause rahustawalt mõjunud Molly
Abberwidile.

„Ma olin ufustanud oma kihluse teist korda tühistada,“ seletas ta.
„Kuidas?“

„Sah, ma ei tahtnud temaga abielluda. Ja tema rahast ei taha
ma ainustki penni kufutada.“

Sellel filmapilgul awanes uks ja John Abberwid seisis lähel.

22. peatükk

Ta kandis rasket ulstrit, mille krae oli kuni kõrwuni üles tõmma-
tud ja tema pehme kübar oli fägawalt otfaesifele wajutatud. Nüüd
fulges ta ufje ja läks kamina juurde, kus doktor Gailley ifka weel fei-
fis kui kufutu olewus selles waidluses.

„Ma palun wabandust oma fissetungimise pärast,“ ütles ta, püü-
des naljatada, „aga ma wajan mõningaid pifasju wanglas olefu ajaks.
No, aga mis? ...“ Ta watas kõiki ümberolijaid.

„Miks farnased furmtõfised näod?“ Ja et ta mingit wastust ei
faanud, kõneles ta edasi: „Kui meelstasti pakuffin teile kofigile ühe
hea lõuna, aga ma kardan, Widham wõtaks seda liig kufjalt. See maf-
fis mulle juba küllalt waewa, pääfeda ilma temata fiaal!“

Nüüd pöördus ta Molly poole. „Defe, mulle näib, fülle on pa-
rem, kui fõidad nüüd tagasi.“

„Güwa, John.“
Gentwid faafis mõlemad daamid wantrini.

„Widham on asja palunud minu ja Molly wangistuskasku,“
õiendas John Abberwid, kui nad arstiga kahetefi jäid.

„Kust te seda teate?“

„Tema enda fuust kuulfin. Ja walmistas mulle täna pärast-
lõunal paar naudingurikast tunat! Aga ma ei taha wanduda, et keegi
oleks waltsewas oluforras tähelepanelikum olla mõinud. Aga ma
ufun, täna õhtul elab ta weel ühe illatuse üle, mis tema weskilt palju
tuult wõtab.“

Gailley nõustas koloneli ütelfuga, et kõik kahealused tõendawad,
et mõiwad oma fufufust tõestada. Kui wähesed aga oma tõendusi täida-
wad, seda teadis ta ife.
„Teie ei ufu mind?“ küsis noor majahärra.
Gentwid pöördus tagasi kufmatuna ning ärritatuna.

lejat. Mida tahab küll see mõõras oh-
mitser temast?

Aleksander lehvitas termituufiks ja
tühjast tõstis termituufiks ratsapiitja kõr-
gele üle pea. Siis funnib ta oma poni
jällegi galoppi jooksmas ja keiser, kes teda
silmadega jälgib, kuni ta kaob loosi
nurga taha, astub tuppa tagasi.

Varsti pärast seda publeb avaras
loosi ehitus ebaharilik müra. Kostab jal-
gade trampimist ja hüüdeid:

„Soldatid, laske mind läbi! Olen
müüri tütar!”

Astu, Golo, julgust! Veel üks — veel
üks — veel kolm! Mitte karta — ta
on muile kuulekas!”

Sõdurite wali naer, heleda lapjehääle
hüüded, hobuse kapijade pligin, mis trepi-
kojas ebaharilikult kajas, meelitasid keis-
rigi jälle wälja. Ta kummardas üle trepi-
käppimise ja waatles kummalt pilti:
wäike tüdruk, lastiste juustega ja koha-
lumber liibumas sinises kleidis istub wal-
gel ponil ja ratsapiitjaga funnib looma
mõõda libedaid trepiastmeid ülesse mi-
nema!

Taar tõttab julgele ratsanikule wastu.
„Kuid sa oled ju kurdike, ja ei juugu
mõni wäike tüdruk! Ma nimetan sind
oma ratsawäe rittmeisteriks. Kes sa siis
dieti oled?”

„Ma olen Katarina Mihhailowna
Dolgorkaja,”

ja oma wanemate poolt olen wõlitatud
terwitama tsaari. Sa kes oled sina?”

„Aleksander Nikolajewitš Romanow!”

*

„Nii,” lausub Katarina. „Noh, siis
oodate weidi, ma tulen hobusest maha.”
Ta ta hüppabki wärisewalt ponilt.

„Mu isa käskis mul teie majaste-
bile teha eelkõige üks õunkeks. Nii
siis!”

Katarina tõstis mõlemi käega oma weest
nõretawa kleidi ja kummardas maani.

Geatujult tõstis keiser ta püsti,
silistas ta palgeid.

„Sa siis pidin ma teile weel ühe ter-
mituufikumi peast lugema. Aga sel puhul
pidi mul ilus walge kleit seljas olema.
Teie ei jätanud ju mulle aegaagi ümber

riietumiseks. Dieti poleks tsaar tohtinud
nii wana pärale jõuda!”

Aleksander II naerab südamelt. „Suu-
repärane! Sina wõtad mind wastu ette-
heidetega selle asemel, et minu ees waban-
dada, wäike nõiake!”

„Mida mõin siis mina sinna parata?”
kurdab Katja. „Kui ma nägin, et keiser-
lik lipp heisati loosi katusele, kihutasin
Golo'ga nii kuidas mõisin. Ma hündisin
ta ju isegi wette! On see minu süü, kui
teie liig wana tulite?”

Ta kõige hullem on weel see, et saan
selle pärast koguni ehk tõreledagi, ja
mõib olla isegi lüüa!”

Sellise sõnade lawini all naerab kei-
ser üha walgemini. „Kellelgi siin pole õi-
guft sind küia ilma minu loata. Ja selle
termituufikumi kingin ma sulle! Aga mine
nüüd ümberõuastama ja joo minuga
õhtust!”

Esimene õhtusöö kahekesi

„Mis termituufikumi see juul siis dieti
oli?” küsib keiser nupi juures. „Oled
salmi wiit juba unustanud?”

„Jah, uppus tiiki,” naljatleb Ka-
tariina.

„Termituufikumi oli piif ja igaw. Ma olin
selle paberil tasku toppinud, et teie tuleku
eel weel korrata. — Ma tahtsin seda
pargis saani kujule ette lugeda.”

„Mikine on siis see saun?”

„Wana, hahemega ja inetu.”

„Tahad ehk sellega mind kirjeldada?”
kübib tsaar.

„Teie olete siiski kenam kui tema,”
ütles Katarina.

„Täna, wäike nõiake!”

Tsaar naerab terwest kõrist ja nii wal-
justi, et kriitikaltsaasid laual aina kliri-
sewad. Juba lüüa pole need, kes teda
teeniwad, teda nii naernas kuulnud.

Ta walab Katarinaale jooki. „Weidi
šampanjat! Täna on ju pidupäew Trep-
lowkas! Sinu wanemate termituufiks!”

(Järgneb)

„Undiselt” or öiae aialeht noo- rele ja wanale.

Toimetaja A. Weidemann

Ilustuslik tulemus Moskwas

Pühapäeval, 21. märtsil:

8.30 Aratusmäng. — 8.35 Waimlemine.
— 9.05 Hommikufontert heliplaatidelt. —
9.55 Jumalateenistus Kaarli kirikust. Teenib
piiskoplik wikaar sp. A. Soomre (Minult
Tallinn). — 10.00 Jumalateenistus Petri
kirikust. Teenib sp. Teemmann (Minult Tar-
tu). — 12.00 Kaunermuusikat. — 12.30
Põltskõlloja ja sookultuuri eriteadlane Wol-
demar Hepper: Meie soode kasutamistest.
— 13.00 Põltskõlloja ja sookultuuri teateid. — 13.10
— 14.00 XI. üldlaulupeo instruceerimistund.
Elineb Tallinna Rahwaulikooli Seltsi sega-
koor. Juhatas L. Wettik. — 17.15 Seltsi-
plaate ja reklaami. — 17.30 Jääteteid. —
17.45 Juhiseid wabaharidustööks. Koduse
Rahwatalu Instituudi juhataja mag. A.
Elango. Mida mõiksid teha jelsfondlikud
organisatsioonid koduse kasutuse edendamise-
ks? (Aleksanne Tarkust). — 18.05 Kella
5-tee muusikat heliplaatidelt. — 19.00 Ar-
thur Siffenberg: Teatrietenduse fugeimeid. —
19.30 Bariton Artur Kinnine esitab foololaule.
— 19.50 Pääwauudiseid. — 20.00 Ühendi-
taja-õendus ja ilmataade. — 20.05 Wana
tantsumuusikat heliplaatidelt. — 20.30 Lu-
gemistund. Juhan Tõnopa esitab E. Kruus-
teni novelli „Kodukäija”. — 21.00 Balti
fontert eestli heliidiid. — 22.00 Täna on
kewade algus (Helislaadid). — 22.25 Pää-
wauudiseid. — 22.30 Esperantofeelne loeng
Eesti kumst. — 23.00 Sporditeateid. S.
Miffin.

Esmapäeval, 22. märtsil:

7.00 Aratusmäng. — 7.05 Waimlemine.
— 7.20 Hommikufontert heliplaatidelt. —
8.10 Hommikupalvus Kaani kirikust: piis-
kop dr. S. W. Rahamägi. — 8.30 Tallinna
tuuril ilwaaide (Minult Tallinn). — 8.35
Jääteteid (Minult Tallinn). — 17.30 Jäät-
teateid (Minult Tallinn). — 17.45 Seltsi-
plaate ja reklaami. — 18.00 Laule heliidiid-
miste (Sookultuuri heliplaatidelt). —
18.30 Inglise keele tund: mag. J. Siffert
(Aleksanne Tarkust). — 19.00 Kirikolawi
mandolinistide kvintett. — 19.30 Pääwa-
uudiseid. — 20.00 Ühendi-
taja-õendus ja ilmataade. — 20.05 Tenor Rudolf Jõks esitab
foololaule. — 20.25 Mägi ringhäälingu
juhataja inf. K. Elbrei raadioleht. —
20.55 Foololaule. — 21.20 dr. D. Voorits
Endisaja haigusid meie maal (Aleksanne
Tarkust). — Tallinna Garnisoni puikpille
orkestri fontert. Juhatas kapten S. Lufas.
— 22.55 Pääwauudiseid.

Margate'i koosjeis on teada

Inglismaal Margate's 31. märtsist —
9. aprillini peetaval rahmuswahelisel tur-
niiril wõitlewad wälismaalastest: eismaa-
ismameister Caballanca, suurmester
Kine, Eesti meister Keres, wene meister
Ragossin ja preili W. Menshil. Ing-
laste poolt mängiwad: Sir Thomas, Tu-
lor, Alexander, Puenger ja Mil-
ner Barrn.

Suwitaw on, et preili Menshil on wõitle-
nud kaitsel Margate'i ja kaitsel määle
9 a. Hastingsi turniiril. See näitab, et
inglased on suure deamibe sõbrad.

Asja tulnud üüriline küsib peremeheist:
„Kellele mulle, kas minu kõrwal forteris on
hüred. Kuulen sealt alati imelikku trööbi-
tamiit?”

„Ei, need on maabrid, nad armastawad
alati müra rediseid.”

„On see tõsi, John, et Molly armastawasti wangi-
stata?”

„Jah.”

„Kuradipäralt, on siis politsei hullumeeliseks läinud?...”

John Abberwick lõi ärritumise olale.

„Pea kõrgele, wanapoiss. Weel pole wiimane kaart mängu pan-
nud. Homme näiwad asjad mõibolla footu teifiti.”

Claude Fenwick püüdis jüüdata sigaretti. Miski katkestas ta katie-
tuse, mis kas sigaretti koos tulekuga kamina tulle ja algas sõbrale
julistust leitud ning põletatud õõkusest. Tema waewalt ning kart-
likult ettepanet ei katkestatud ühegi wähelegamitiga ja imelikul wiisil
ei näidanud John Abberwick kõige wähemalt imetlust.

„Mul on kahju, et ta selle põletasid, Claude,” wastas ta lihidalt.

„Aga wiiskas tegu oli see siiski sinust. Teie aga, doktor, teen
komplimenti. Suurepärane teratomeelsus! Soomultuult peitsin
mina selle.”

„Ema ma orwafin, mr. Abberwick.”

„Järjekult kolab küsimus: kuidas sai see minu omanduseks.
Sigus?”

„Just nii.”

Johni hünd ümbritses püüam naeratus. „Teie saate seda kõige
lähemal ajal kuulda, doktor.”

„John... kõnele ometi sina...” hädaldas Fenwick.

„Rahu. Nüüd ei mõi ma seda teletada — peab end tohes mõi
tahnata taltutama.” Ta wiititas filmawilku ja ülas siis pehmelt:
„Mollit ei wangi-stata. Minu sõna selle peale, Claude.”

„Ma tean, sina pole Granti tapnud.”

„Täna, wanapoiss.”

Mõne hoogsa sammuga ruttas John trepist üles, kuna Fenwick
oma toolile langes ja käed näo ette lõi.

„See fia-finna kõikumine mõib inimeist mõistuse rõõwida.”
holas ta.

Dr. Gailey kuulis teda waewalt. Tema silmad olid mitte midagi
ilmsad, tema näojooned ilmetud. Kui John wähele kasitaskuga alla tuli,
põrnittes ta weel Abberwicki perekonna pilde.

„Tulge, doktor. Kui teile meeldib, läheme koos Belbridge'i tagasi.”

Nad jätsid Fenwicki hoolts korraldusteandmise teenijatele ja maja
lühustamise ning läksid selgesse õhe, kus lugematuid tähefilmad särasid
läbi püüde ofste. Mõne kannu järgi pöördus John ümber ja waatas
wona härrasmaja tumedat fassaadi.

„Taewas teab, mis mõib tulla! Mul oli kena elu.” Siis sammus
ta alleed pidi, mis wiis sissejõidu wärawani ning algas siis kõnelust
jahist.

„Mind läbib alati püha wärin, kui mõtlen tagasi paljudete
Abberwickide generatsioonidele, kes on kõik siin jahiti pindanud,” ütles
ta. „Polnud ainuiski kwi ega tänu, mida nad poleks tunnud ja armas-
tanud. Aga mõja, aga raisemist, iga pajupõõlast. See on wana waim
ja see walitseb igalpool. Tänapäewa jahimees mõib rohamees olla nagu
Andrew Grant. Ja see tähendab suurt manust.”

„Selles on teil õigus.”

„Ma pole kunagi mõistnud, miks ta dieti jahiti pidas. Tõsi, ta ei
rattutanud juuguil hahwalt; ta omas ka julgust ja teatud liiki looduse
instinkte. Aga sellega, basta! Weres ei olnud see tal igatahes mitte.
Sama wähe oli ta ka dieti wainustatud jahist. Nõrd lasti ta isegi mär-
kuse langeda, et ta end tõelise õnnelikuna siis tunneb, kui koerte kari
on lahti lastud. Mis ütlete selle kohta, doktor?”

Dr. Gailey kehitas oma jangarlike õlgu.

„Mõnedele inimestele aitab ärritus nende murefid unustada,”
ütles ta.

„See ei imestaks mind, kui see ka Granti kohta käiks. Kuni wiimse
ajani oli mul muile nagu lahus tal midagi. Lujud, meeolud ja juhu-
sed waltutafid teda. Kui ta end teist korda Molliga kihlas, polnud tal
rahu enne kui kogu waranduse oli temale kirjutatud.”

John Abberwick wõttis oma kaaslaste kae alt kinni. „Mulle meenub,
ta jutustas mulle, et Molly on temast mehe teinud; ta olnud teda
temast enesest wabastanud ja hoopis uuele nimoolle ülesaidanud ja mis
see kõik wõõrt on. „Mind mõidakse homme juba tappa,” ütles ta, „ja
ma tunnen end palju õnnelikumana teadmise juures, et tema selle ma-
raga end paremini tunneb”. Oma firmast kõneles ta tihti ja näis seda
kogu aeg ootawat. Mõnikord tundus mulle wane noormees ebanor-
maalena. Wameelne olles, ei meeldinud mulle Molly kihlus temaga,
aga ma ei rääkinud talle wastu. Siis ufaldas ta mulle, ta olnud lõpuks
siiski teifiti ohtustanud, aga tal polnud enam aega jeda Grantile tea-
tada.”

„Wähe enne jeda kui te täna halli astusite, ütles te öde, et ta
loobub päranduse kasutusseigusest.”

„See on iseendast mõistetam.”

Mõni minut läksid nad waitides ja siis küsis arst:

„Lundus ta teile ebaõiglasena, kui ta raha peale ainult mõitles?”

„Ei. Wõibolla ainult pijut narrina. Nagu juba tähendafin, tahtis ta
kõigi eest makssta, isegi sõpruse eest.”

„Ta oli hoolane.”

„Ja. Aga see ei seleta weel kogu tema loomust.”

Wähe enne lõunajõõki jõudsid nad Belbridge'isse. Sel ajal, kui
Gailey end ümber riietus, astus Wicham ta tuppa ja wõttis moobil
istot.

„Gailey, on teil kordagi tulnud mõte, et Granti, enne õnnetus-
juhtumit wõis läbida soom kihlust tühistada?”

„Ja.”

Arst harjas edasi oma juukseid. Ta mõtles järele, kas rääkida
Wichamile oma külastusest, miks McLaughani juure mõi mitte ja ofus-
tas lõpuks mängida lastiste kaartidega. Kui ta algas epifoodi Granti
kihusest Edinburgi professori tütreaga, hüüdis kolonel:

„Aga mu armas doktor, see on ju ometi määratu tähtsusega! On
mehi, kellel on abieluühim — mul endal on sõber, kes kolm korda on
wimafel minutil tagasi astunud. Kui Grant begi jeda üks kord, ei mõi

UUDISLEHT nr. 58 — 10. märtsil 1937. lk.

